

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

ulteriore ordinarum promoveri.

Ordinandi.

Ordinari potest Iudaeus satis in fide probatus. p. 79.

Ordines sacri nemini conferendi, nisi habeat honestam sustentationem. p. 118. n. 7.

Ordinis impedimentum habens tenetur id fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.

Ordinatus a schismatico denunciato est suspensus vel potius irregularis. p. 244. n. 3. Non potest eligi aut promoveri. *ibid.*

Ordinatus culpabiliter extra tempora est suspensus ab acceptis. p. 509. Item ante legitimam aetatem. *ibid.*

Et ablata etiam suspensione non potest exercere ordinem, nisi post obtentam legitimam aetatem. p. 513. n. 2.

Ordinari extra tempora Mendicantes possunt vi privilegii. p. 509.

Ordinem sacrum accipiens ab alieno Episcopo sine dimissoria est suspensus a suscepto. p. 509. p. 511. n. 1. p. 518. n. 4. Si id fecerit cum dolo aut culpa mortali. p. 511. n. 1. Inculpabiliter, aut Minores tantum accipiens, non est proprie suspensus, sed inhabilis. p. 511. n. 1. p. 517. par. p. 518. n. 4. Unde & ministrans in ordine accepto non fit irregularis. *ibid.*

Ordinem vel Tonfuram a Pontifice accipiens non potest sine eius licentia ab alio alium accipere. p. 511. p. 739. An idem sit de accipiente ab Episcopo? *ibid.*

Ordinatus ex ignorantia vel simplicitate ante legitimam aetatem, potest ea obtentam celebrare absque dispensatione. p. 513. n. 2.

Ordines si Ultramontanus sine dimissoria causam experimentibus suscipiat ab Italo, est suspensus. p. 516. Aut etiam primam Tonfuram. *ibid.* Non e contra, *ibid.*

Ordinari potest Clericus libere a quovis Episcopo, si a proprio propter eius censuram nequeat. p. 517. par. & princ.

Ordinatus a proprio Episcopo in aliena Diocesi sine licentia Ordinarii, est inhabilis ad executionem Ordinis, etsi nihil peccarit. p. 519. n. 6.

Ordinandi a quo debeant vel possint prius examinari, & circa quid? p. 522. & seqq.

Ordinandi in Diaconos aut Presbyteros debent praesentari ab Archidiacono? p. 523. Testante eos esse dignos, quo sensu? p. 524.

Ordinandi impedimentum occultum sciens, debet eum prius, tum superiorem monere. p. 524. n. 3.

Ordinem ab Episcopo inhabili accipiens fit inhabilis ad eius executionem. p. 526. n. 2. Etsi metu gravi sit adactus. p. 527. n. 2. Inhabilitas haec non est suspensio. p. 526. n. 3. A quo possit tolli, *ibid.* & p. 527. n. 1.

Ordinari superiore Ordine nemo invitatus debet, quo sensu? p. 531. n. 2.

Ordinandi an & quomodo debeat instrumenta tangere physice vel moraliter? p. 544. n. 3.

Ordinari in sacris non possunt illegitimi sine dispensatione Papae. p. 550. n. 1. p. 556. Si tamen ordinati sunt, debet eis de beneficio provideri, *ibid.* p. 558. n. 6.

Ordinari in Minoribus possunt illegitimi per dispensationem Episcopi. p. 556. par.

Ordinari non debent servi, nisi manumissi. p. 559.

ibid. sive iam cum reservatione aliqua, sive absolute. p. 560.

Ordinandi non sunt Procuratores, Syndici, Curiales, & Tutores ante depositum munus; p. 560. n. 1. Exceptis defensoribus personarum miserabilium; n. 2.

Et tutoribus legitimis agnatorum. n. 3. An & ante redditas rationes ordinari possint? p. 561. n. 4.

Ordinandi non sunt, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas, p. 560. n. 4.

Ordinandus an sit, qui solvendis debitis est impar? p. 561. n. 4.

Ordinari facilius solet mutilatus sine culpa, quam cum culpa. p. 562. n. 2.

Ordinandus non est, qui inhabilis est ad celebrationem Missae. p. 565. n. 1.

Ordinari in Minoribus ex dispensatione Episcopi potest Mancus. p. 565. n. 2.

Ordinandus an sit, qui amisit dextri pollicis unguam? p. 565.

Ordines ab alieno suscipiendi potestas an expiret morte concedentis? p. 627. n. 8.

Ordinatio.

Ordinatio generalis quando fieri possit? p. 506. n. 2. In qua Ecclesia? p. 509. n. 4.

Ordinatio generalis in Sabbato excepta potest in Dominica continuari, si Ordinans in Sabbato quoque jeiunet. p. 512. n. 2. Censetur utraque fieri una die propter Ieiunii continuationem. *ibid.*

Ordinatio subditi non sui absque facultate dicitur irrita; sed tantum quoad executionem Ordinis. p. 511. n. 1. p. 517. par. p. 519. n. 6.

Otto M.

Otto M. primus inter Saxones Rom. Imperator. p. 323. n. 1.

Pactum Vide Contractus.

Pacti instar statutum facere potest Communitas carentis Iurisdictione. p. 19. n. 3.

Pacifici invitatus nemo cogitur. p. 20. n. 3.

Pactio simpliciter negari potest Actio, non tamen obligatio. p. 22. n. 7.

Pacta potius quam verba attendenda ad dignoscendam contractus speciem. p. 35. n. 14.

Pactis familiae contraria donatio valet, si fiat Ecclesiae aut Cause pie; non item si Clerico. p. 43. n. 16.

Pactum in cultus divini diminutionem est invalidum. p. 47. n. 2. Etiam si iuratum. p. 48. n. 2. Aut a Papa confirmatum. n. 3.

Pactis privatorum etiam iuratis non potest Iuri publico derogari. p. 48. n. 2.

Pactum de hereditate viventis sine eius consensu est irritum. p. 52. n. 7.

Pactum iuratum non tollitur per clausulam: *non obstante pacto.* p. 99. n. 2.

Pactum inducens ad peccatum vel dissipationem bonorum est invalidum. p. 191. n. 1.

Ad Pactum a consuetudine valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.

Pactio & statuto non potest introduci; quod nec consuetudine. p. 191. n. 2. E contra potest aliquid consuetudine fieri, quod non potest pacto aut statuto. *ibid.*

Pactio fieri non potest, quod nec statuto. p. 192. n. 3. E contra statuto fieri potest, quod nequit pacto. *ibid.*

Pactum

Pactum familiae de successione ut valeat, est à Principe confirmandum. p. 192. n. 4.
 Pacta de successione universim prohibita. ibid.
 Pactum violans non potest conqueri contra alium, si atriâ violet. p. 294. n. 6.
 Pactum ambitioni serviens est reprobatum. p. 329. num. 18.
 Pactum de Matrimonio post mortem Coniugis contrahendo est illicitum & invalidum. p. 332. n. 1.
 Pactum ante mortem Prælati de certa persona eligenda est prohibitum. p. 332. n. 3.
 Pactum professioni Religiosæ adiectum *ut in Abbatiem eligatur*, est simoniacum & irrita Electio. p. 334. n. 2.
 Pactum Ecclesiæ damnosum aut libertati Ecclesiasticæ repugnans est invalidum. p. 370. n. 1.
 Pacta & Iuramenta Cardinalium de aliquo in Pontificem eligendo sunt irrita. p. 396. par.
 Pactum nudum præbet in Iure Canonico Actionem. p. 759.
 Hodie tamen raro quis ad id implendum compellitur. ibid.
 Pactum de succedendo in beneficiis reprobat. p. 762.
 Nisi fiat per plenitudinem potestatis papalis. ibid.
 Pactum pensionis vel eius augmenti pro institutione est simoniacum. p. 762. n. 1.
 Pactum non valet contra Ius tertij non consentientis. p. 763. n. 1.
 Pactum simoniacum est nullum. p. 763. n. 1. *Vide Simoniam.*
 Pactum de re turpi an & quando pariat obligationem? p. 764. n. 2.
 Pactum de resuscitatione hæreditatis debet lege improbat. p. 766.
 Alicubi est legi huic derogatum. ibid.
 An eiusmodi pactum etiam Iuramento contrahescat? n. 2.
 An & si Iuramentum sit vi vel dolo extortum? p. 767. n. 3.
 An & quomodo eiusmodi pactum interpretandum? n. 4. & 5.
 Pactum de aliquo pro hærede instituendo ne quidem per Iuramentum adiectum valet. p. 766. n. 2.
 Pacta & acta inter violenter detentum & detinentem possunt in Iudicio rescindi. p. 791. n. 2.
 Pacisci non potest Procurator absque speciali mandato vel libera administratione. p. 802.
 Pactum, cui cum primò dissenseris, postea consentis, est ratum, si alter in eadem voluntate permaneat. p. 805. num. 2.
 Pactum cum vel sine pena initum, si Iuramento confirmetur, ad quid Iurans teneatur? p. 854. n. 12. & seqq.
Pagus.
 Pagus alicui subiectus non potest facere statutum. p. 139. n. 3.
 Nisi per modum pacti. ibid.
 In id, ut valeat, debent consentire omnes. p. 20. n. 3.
 Nisi aliud necessitas permittat. ibid.
 Pagus ad civitatem perticens non comprehenditur eius nomine in odiosis. p. 137. n. 3.
 Pagi communitas non potest per pactum aut statutum instituere festum, sed per consuetudinem. p. 121. n. 2.
Pallium.
 Pallium datur personæ cum ordine ad Ecclesiæ propriæ diocesis. p. 222. n. 11. p. 458. n. 2. p. 459. n. 3.
 Pallium suum secum defert Archiepiscopus transla-

tus, eo tamen uti non potest. p. 222. n. 11. p. 459. n. 3.
 Pallio suo indutus sepelitur Archiepiscopus. p. 222. n. 12.
 Quo modo, si duplex habeat? p. 222. n. 12. p. 459. num. 3.
 Pallium significat traditionem spiritualis potestatis. p. 242. par.
 Et plenitudinem Officij Archiepiscopalis. p. 459. n. 1.
 Dicitur à S. Petri corpore desumi. p. 242. par. p. 244. n. 3.
 quæ sensu? ibid. p. 460. n. 2.
 Accipiens tenetur Pontifici præstare Iuramentum fidei unitatis, & obedientiæ. ibid. p. 458. n. 2.
 Pallio nondum obtento habet Archiepiscopus nullam Iurisdictionis. p. 268. n. 1.
 Sed quoad actus minores, non maiores. p. 459. n. 1.
 Potest etiam exercere actus ordinis, sed solum tantum requireat, non Pontificalia. p. 460. n. 1. *Vide etiam* p. 306. par.
 Pallium si non petat Archiepiscopus intra trimestre à consecratione, privandus est dignitate. p. 269. n. 2.
 Pallio & confirmatione nondum accepta permittitur Archiepiscopus ab Urbe valde remotis & concorditer electis administratione. p. 306. par.
 Pallium cuius sit forma? p. 457.
 Est præcipuum Archiepiscoporum insigne. ibid.
 Pallij tradendi formula quæ? & quis eius sensus? p. 457. par.
 Pallio uti potest Archiepiscopus in sua Ecclesia; id est: in omnibus Ecclesiis suæ provinciæ; p. 457. par. & n. 1. p. 461. n. 1.
 Etiam exemptis: n. 1.
 Non extra provinciam; p. 458. n. 3.
 Nisi habeat speciale privilegium; p. 462. n. 1.
 Et Archiepiscopus illius provinciæ consentiat. n. 2.
 Pallio extra provinciam uti solebant olim Archiepiscopi Hispani. p. 460. par. *Sederat corruptela & abusus.* ibid.
 Pallium competit Pontifici, Patriarchis & Archiepiscopis. p. 458. n. 2.
 Conferitur nonnullis ex speciali privilegio. ibid.
 Pallij transmissionem non impedit obiectio criminis vel defectus, nisi prompta fides fiat. p. 458. n. 3.
 Pallium antequam quis accipiat, non potest appellari Archiepiscopus. p. 458. n. 3.
 Pallium non potest unus Archiepiscopus alteri commutare. p. 458. n. 1.
 Pallij usus est personalis sed cum restitutione ad locum. p. 458. n. 2.
 Pallij petendi Ius est reale, & adhæret dignitati Archiepiscopali; non item concessio & usus. p. 458. n. 2.
 Pallio solum utendum in Ecclesia, non extra, nisi aliud consuetudo ferat. p. 459. n. 2.
 Et quidem solum in Missarum solemnibus. p. 460. n. 1.
 Diebus tantum solemnibus à consuetudine cuiusque Ecclesiæ determinatis. p. 460. n. 3.
 Pallium novum uterque petere debet & Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum translatus & eius successor. p. 459. n. 3.
 Pallio utitur Pontifex in omnibus Missarum solemnibus & ubique. p. 460. par.
 Pallione uti possit Archiepiscopus celebrans in castris, vel domo privata? p. 461. n. 1.
 An ob consumum populis celebrans præforibus Ecclesiæ? p. 461. n. 4.
 Pallio ut utatur Archiepiscopus in aliena diocesi celebrans, non est necessarium. p. 462. n. 1.
 Pallio.

Pallio uti in Missis defunctorum non oportet. p. 462.

3. *Paramenta Vide Vestes sacra.*

Paramenta altarium benedicendi potestas per consuetudinem obtineri potest. p. 491. n. 9. Quis eam & quantum habeat? p. 492. in 10.

Paramenta Ecclesie pleno iure unitate debet reparare Monasterium in defectum redituum. p. 497. n. 9.

Paramenta benedicere adhuc potest Episcopus postquam renuntiavit, & loco & dignitati. p. 526. n. 1.

Paraphernalia.

Paraphernalium administratio spectat ad Maritum, si ea vel eorum instrumenta sint ipsi tradita. p. 793. n. 1.

Prius quomodo possit agere? ibid.

Parochia. Vide Beneficium, Ecclesia.

Parochialis Ecclesie nomine non comprehenditur in odiosis ea, quae simul est collegiata. p. 215. n. 1. p. 414.

Eius Rector licet non fiat intra annum Sacerdos, non est ipso facto privatus iure. q. 414.

Parochia invalide confertur ei, qui annum XXXIV. modum implevit. p. 255. n. 4. p. 408. par.

Parochialis Ecclesia quae? p. 408. n. 1.

Parochiales Ecclesias duas simul nemo potest habere in commendam. p. 409. n. 2.

Parochialis Ecclesia non debet dari in commendam, nisi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec ultra sex menses. p. 408. par.

Ob necessitate Ecclesie hoc tempus prorogare Episcopus potest. p. 409. n. 3.

Parochiam in loco Monasterij sitam vel eidem incorporatam potest Praelatus conferre suo Religioso. p. 422.

An Episcopus eum examinare, & Parochiam visitare queat? ibid.

Parochialem Ecclesiam non potest Episcopus unire Abbaciae, Monasterio, Canonicali, &c. p. 495. n. 3.

Olim id potuit cum consensu Patroni. ibid. Si autem uniat, quasi extinguitur. n. 4.

Parochiae Patronatum quomodo Monasterium acquirere possit. p. 496. n. 7. Quid inde ei iuris competat? ibid.

Parochia si quoad temporalia tantum incorporaretur seu uniat, quid hoc inde iuris habeat? p. 496. n. 7.

Parochia si Monasterio uniat, quoad spiritualia debet hoc i. praesentare Episcopo Vicarium examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. Qualem? ibid.

Debet servata recta & paramenta Ecclesie unitate servare in defectum redituum. Vide Monasterium, n. 9.

Parochia Monasterio unita in loco, ubi residet Abbas vel Generalis non potest visitari ab Episcopo. p. 498.

Parochiam esse Monasterio pleno iure unitam, unde colligatur? p. 498. n. 9.

Parochiae tenues uniantur. p. 530. n. 4. Patrono obstante quid agendum? ibid.

Parochia si nimis populosa, quomodo providendum? p. 530. n. 4.

Parochialis Ecclesia ita fundanda, ut praeter Rectorem possit alere Diaconum. p. 550. n. 2.

Parochiae intra fines nova Capella non est edificanda sine consensu Ordinarii. p. 658. n. 1.

Parochiae incorporatae ratione tenentur Monasteria etiam exempta ad legem iurisdictionalem & Diocesa-

lem Episcopi. p. 720. n. 1. In quo consistat Lex iurisdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Diocesis? n. 3.

Parochiales ad Ecclesias spectat ius sepeliendi parochianos. p. 765. n. 1. Ad alias tantum ex privilegio. ibid.

Parochus.

Parochus semel approbatus potest iterum examinari. p. 46. n. 2.

Parochus debet esse XXIV. Annorum complete, residere, & saltem intra annum fieri Sacerdos; p. 408. par.

Licet partem tantum possessionis sed cum libero curae exercitio sit adeptus. p. 439. n. 3. Alioqui ipso facto est privatus; p. 408. par. 414. p. 437. par.

Nisi Parochialis sit alteri beneficio non curato unita. p. 408. n. 1. p. 415.

Dispensare in Residencia potest Episcopus ad breve tempus, & quodnam illud? p. 408. n. 2.

Studiosiorum causa dispensare potest quoad Residentiam & Sacerdotium usque ad septennium; p. 437. par.

Theologiae studiosis ab ipso iure concessum est quinquennium; p. 438. n. 2.

Constituto interea idoneo Vicario; n. 3. Debent tamen ipsi primo anno fieri subdiaconi; p. 437. par.

Et finitis studiis intra annum fieri sacerdotes. p. 438. num. 4.

Parochus regularis potest ab Episcopo examinari & visitari. p. 412.

Parochus non suscipiens Sacerdotium est ipso facto privatus iure suo sed non nisi anno à die possessionis pacificae plenè elapso. p. 438. n. 1.

Vel si sua culpa possessionem non obtinuerit. p. 439. n. 3. Legitimè impedito tempus non currit. ibid.

Nec, si primo aut secundo Mense huius movetur. ibid.

Parochum, si intra annum non fiat Sacerdos, praestat prius audire, quam Parochia alteri conferatur. p. 439. n. 3.

Parochus si non habeat animum recipiendi Sacerdotium, tenetur ad restitutionem fructuum. p. 439. n. 4.

Et in illius defectum collator fraudis conscius. n. 5.

Parochi resignatio quando & quomodo admittenda? p. 466. n. 3. Vide Resignatio.

Parochi ob senium aut infirmitatem possunt subinde cogi ad renuntiandum. p. 478. n. 6.

Parochi qualitates quae? p. 529. n. 2.

Parochi dicuntur Sacerdotes Cardinales. p. 579.

Parochi an possint in suos subditos ferre censuram. p. 704. n. 4.

Parochus habet in sua Ecclesia ius praedicandi & Sacramenta ministrandi cumulatim cum Episcopo eiusque Vicario. p. 720. 2.

Parochus agere potest pro Ecclesia sibi subiecta. p. 734. n. 1.

Parochus potest sine Superioris autoritate pacisci in favorem Ecclesiae. p. 765. n. 2.

Parochus quomodo possit cum Parochianis transigere de decimis sine consensu Episcopi? p. 770. n. 2.

Parochus debet Religiosi de iure communi decimas praediales. p. 776. n. 1. Sed hodie privilegio Pontificis sunt exempti, quomodo? ibid.

Parentes.

Parentum potestas solvitur professione Religiosa. p. 124. n. 1.

Parentum ob delicta quandoque puniri possunt liberi. p. 192. n. 7. p. 213.

Parentes pro suis liberis appellare possunt. p. 276. n. 2.

Parentes quomodo pro liberis contrahere possunt sponsalia. p. 791. n. 1.

Pater quid iuris habeat in bona materna delata ad filios in sua potestate constitutos. p. 833. n. 1.

Pastor.

Pastoralis dignitas est idem ac Prælatūra. p. 228. n. 2.

Pastorali officio admovendus debet præstare Juramentum fidei Vnitatis, & Obedientiæ. p. 242. par.

Pastor ordinarius totius Diocesis est Episcopus. p. 720. n. 1. Passere debet Verbo Dei & Sacramentis. ibid.

Pastorali baculo S Petri suscitatus est mortuus. p. 541. Baculus iste servatur Treviris. ibid. Propterea Pontifex ibi non utitur Pædo. ibid.

Patriarcha.

Patriarchæ ab arbitrio non potest pendere Electio, quamdiu penes Conventum seu Capitulum est ius eligendi. p. 272. n. 2.

Patriarchis competit Pallium. p. 458. n. 2. Vide Pallium.

Patriarcha non potest cognoscere causas subditorum Archiepiscopaliū, nisi per viam appellationis. p. 712.

Patriarcha & Primas quomodo differant? p. 712.

Patriarchalis ecclesia quæ? & quot? p. 713.

Patriarcha ab Imperatore Constant. malè iuxta pedes & ad lævam collocatus. p. 738. par.

Patronus.

Patrono invito non potest supprimi Præbenda, nisi in necessitate. p. 32. n. 2.

Patroni consensus est necessarius, ut legitime depositus restitui possit ad beneficium. p. 156. n. 3.

Patronus potest conditionem iuri communij vel Episcopali contrariam ponere. p. 185. n. 2. Sed in ipsa tantum fundatione, non post. p. 586. n. 2. Nec per se sed cum consensu Episcopi. ibid.

Patrono etiam consentiente non potest Episcopus post factam fundationem instituire mutationem. p. 186. num. 2.

Patronus si dicat: *eligo presentandum*, non vitiatur presentatio. p. 226. n. 4.

Patronus in patronatu Laico potest variare, non in Ecclesiastico. p. 228. n. 3.

Patronus potest in fundatione ponere, ut Electio Prælati ad alios Ecclesiasticos pertineat; quam ad quos de iure solet. p. 233. n. 12.

Patrono etiam Laico ut Electio Prælati intimeretur consultum est. p. 273. n. 4.

Patronus Laicus non potest Electionis tractatui se immiscere. p. 273. n. 5. Sed ei adesse ut defensor. n. 6.

Patrono laico ut mors Prælati nuntianda sit, consuetudine aut privilegio obtineri potest. p. 273. n. 7.

Patronus Laicus non potest sibi in fundatione vel dotatione ius eligendi Prælatum Ecclesiæ collegialis reservare. p. 370. n. 2.

Patronus non potest perceptioni fructuum Ecclesiæ se ingerere. p. 407. n. 3.

Patronus vacantis Ecclesiæ bona conservare debet. p. 407. n. 4. Eius fructus successori servare. ibid. An & quomodo possit sibi accipere? ibid.

Patroni consensus requirendus, antequam Episcopus admitat Renuntiationem beneficii. p. 486. n. 4. Quomodo, & cur? n. 5.

Patronus, etiam Ecclesiasticus non potest sibi reddere beneficii usurpare. p. 495. n. 1.

Patronus Ecclesiæ curatæ non potest in ea presbyterum instituere aut destituere. p. 495. n. 2. Nihil ei quoad spiritualia præcipere. ibid. Rationes curatæ temporalium exigere potest Ecclesiasticus, non Laicus. ibid.

Patronus amittit ius presentandi per onem beneficii. p. 496. n. 4. Ad eam requiritur illius consensus. ibid.

Patronus amissum ob negligentiam presentandi ius recuperat factâ una collatione, etiam sine effectu. p. 496. num. 6.

Patrono nolente consentire in Unionem parochie tenuis, quid agendum? p. 330. n. 4.

Patrono competit etiam ius Vicarium perpetuum presentandi. p. 584. n. 4.

Patrono inconsulto potest Legatus à latere conferre beneficium Patronatûs ecclesiastici, nō laici. p. 652. n. 1.

Patronus Laicus presentans indignum non privatur iure presentandi. p. 705. n. 1. Tenetur presentare alium intra quadrimestre. n. 2.

Patronum inter & Episcopum si sit ius de idoneitate presentati, constituendus est interea administrator beneficii. p. 705. n. 2. à quo? n. 4. & 5.

Patronus Ecclesiasticus potest ipse vacantis beneficii administrationem habere. p. 705. n. 4. Vel alteri de re. n. 5.

Patronatus.

Patronatûs ius transfertur cum re temporali, cuius est accessorium. p. 92. n. 3.

Patronatûs fructus est presentare. p. 297. n. 3.

Patronatûs de iure transigere interventu rei temporalis est simoniacum. p. 777. n. 1.

Patronatûs ius an & quomodo possit vendi? remissivè. p. 777.

Pauper.

Pauper censetur ad gratiam principis, qui caret sustentatione congrua. p. 118. n. 7.

Paupertatis Votum quam excludat proprietatem? p. 197. n. 8.

Pauperum cura spectat ad Ecclesiam. p. 502. n. 1.

Pauperi gratis servire debet Advocatus & Medicus. p. 734. n. 2.

Pax.

Pax fieri debet à Principe, si potest, salvo iure subditorum. p. 25. n. 14.

Pacem servare constitutum est iuris gentium. p. 191. num. 5.

Pacem violans non potest conquiri contra alios, qui etiam violant. p. 294. n. 6.

Pacis violatæ pœnas non incurrit, qui ab hoste laicis foedus frangit. p. 757. n. 3.

Ad Pacem cogere potest subiectos populos principum. p. 757. n. 1.

Pacem inter Christianos constituere debent Episcopi. p. 758. n. 2.

Peccatum Vide Crimen.

Peccatum consuetudine generali minuitur. p. 184. num. 4.
 Peccatum consuetudine particulari non minuitur sed augetur. p. 193. n. 1.
 Peccatum superioris in eodem facto est gravius quam subditi p. 454. n. 6.
 Peccatum ex simplicitate & ignorantia facilius condonandum, quam ex malitia. p. 454. n. 7.
 Peccatum etiam veniale non est ex ullius mali metu admittendum. p. 815. n. 3.
 A peccato quomodo excuset Metus? p. 815. n. 4.
Pedum. Vide Pontificalia.
 Pedum habent aliqui non Mitrati; & e contra, p. 492. num. 11.
 Pedo non utitur Pontifex nisi in diocesi Trevirensi; & quare? p. 540. & 541.
 Pedum pastorale est superne recurvum; quare? p. 541.

Pensio.

Pensionis pro stipendio acceptæ non tenetur meminisse impetrans Rescriptum beneficiale gratiæ. p. 117. n. 2. Tenetur autem impetrans Rescriptum beneficiale iustitiæ. ibid.
 Pensionis, licet simoniacè obtentæ, mentionem facere debet impetraturus Beneficium. p. 127. n. 3.
 Pensionarius negans porro pensionem spoliatur possessione iuris. p. 299. n. 6.
 Pensionis seu præstitionis vel debiti mere personalis an & quomodo haberi possit possessio, vel quasi? p. 299. n. 6. potest continuari ignoto titulo. p. 300.
 Pensionem Paris an immediatè post consequi possit filius? p. 547. n. 3. §. *Colligitur tertio.*
 Pensionem non potest quis ideo obtinere, quod sit dispensatus ad beneficia. p. 558. n. 6.
 Pensio non est beneficium. p. 547. n. 3. p. 558. n. 6.
 Pensionem beneficium pro Mensa Episcopali debet Pontifex. p. 762. n. 1. Pro alijs vltibus potest Episcopus cum consensu Capituli. ibid. Vti & augere. n. 2.
 Pensionem in Parochia incorporata reservare sibi potest Monasterium. p. 762. n. 3. Vti & augere. ibid.
 Pensionem aut eius augmentum promittere pro Institutione est simoniacum. p. 762. n. 1.
 Pensio ad tempus vel vitam imponi potest à delegato, non beneficio sed parti de eo transigenti. p. 773. n. 2.
 Pensionem perpetuam olim Episcopus cum consensu Capituli imponere potuit ex iusta causa. p. 773. n. 2. Hodie id non potest. n. 3.

Percussor Clerici Vide Absolutio, Excommunicatio.

Percussor Clerici est excommunicatus. p. 52. n. 6. Atque extenditur etiam in consulentes, faventes, non impedientes. ibid.
 Percussor Clerici notorius à sacrificio post monitionem etiam vi expellendus. p. 303. n. 7.
 Percussorem Clerici absolvere potest Legatus à latere. p. 690. n. 3. Et quidem quemcumque ab egressu Urbis usque ad reditum. p. 695. n. 1. Legatus non à latere absolvere potest tantum suos provinciales. n. 2. Horum nomine quoniam comprehendantur? ibid.
 Percussorem Clerici à Censura Canonis ex officio absolvere possunt.

1. Legatus sedis Apost. p. 724. prin.
2. Prælati ex privilegio ratione dignitatis suæ concessio. ibid.
3. Episcopi in Casibus à Iure & ob difficilem aditum ad Pontificem concessis. ibid.
4. Prælati etiam regulares in certis casibus. ib. Possunt h. potestatem alteri delegare. n. 1. Etiam generaliter; n. 2. Et cum cognitione causæ. n. 3.

Periurus.

Periurus est indignus, ut eligatur in Imperatorem, p. 321. par.
 Periurus potest ad jurandum compelli non in suum honorem, aut aliorum præiudicium; sed in suam obligationem. p. 743. n. 3.

Permutatio.

Permutatio Beneficiorum est odiosa. p. 127. n. 2.
 Permutatio Beneficiorum si fiat, neque ex pacto neque ex consuetudine locum habere potest optio. p. 206. n. 4. habet autem locum in permutatione solius præbendæ. ib.
 Permutata beneficia non possunt nisi permutantibus conferri. p. 206. n. 4.
 Permutans beneficium potest id repetere, imo ipse resumere, si altera pars non impleat conditionem. p. 761. n. 4.

Perpetuum.

Perpetuum in Iure est idem ac Tempus Vitæ, p. 171. n. 1. Subinde comprehenditur etiam per tempus indeterminate. n. 2.

Persona.

Personæ tres divinæ sunt unum in Essentia. p. 2. n. 2.
 Persona quadam alia significant non multos, sed ad summum quatuor. p. 91. par.
 Personarum miserabilium causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.
 Personæ etiam sictæ comprehenduntur Verbo, *Quicumque.* p. 398. n. 4.
 Personæ aliquæ sunt Ecclesiasticæ, licet non sint Clericales. p. 405. n. 2.
 Personæ dignitas accipitur ab officio vel beneficio, genere, & scientia. p. 390. n. 3.
 Personarum miserabilium cura spectat ad Ecclesiam. p. 502. n. 1. Suscipit earum causas, etiam ad forum Laicale, spectant. p. 663. n. 1. p. 780. 2.
 Personarum acceptio in quo consistat? p. 535. n. 2.
 Personæ industria non facillè præsumitur electa in commissione. p. 670. n. 1.
 Personæ industria quandonam censetur electa? p. 670. n. 4. p. 682. p. 724. n. 1.
 Personæ miserabiles quæ? p. 780. n. 2.

Personatum.

Personatum si habet, exprimere debet impetraturus à Pontifice aliud beneficium. p. 79. n. 1. Non item impetraturus ab alio inferiore. p. 80. n. 2.
 Personatus & dignitas subinde pro eodem; subinde pro diversis accipiuntur, p. 161. prin. Vti & officium. p. 199. n. 5.
 Personatus est præminentia Ecclesiastica sine iurisdictione fori externi. p. 161. prin. p. 199. n. 1.
 Personatus sine cura requirit annos XXII. completos. p. 254. n. 1.

Personatum pluralitas prohibita quomodo & sub qua poena. *Vide* pluralitas beneficiorum.

Personatus non potest simul cum Cardinalatu retineri sine dispensatione Pontificis. p. 383. n. 1.

S Petrus.

S. Petrus Apostolorum caput à Christo constitutus. p. 411. Et S. Paulus in Apostolus Gentium socius datus. ibid.

S. Petri baculo pastoralis fuscitatus mortuus. p. 541. servatur cum veneratione Treviris. ibid.

S. Petrus fundavit & rexit Ecclesiam Romanam, Alexandrinam, & Antiochenam. p. 713.

Pignus.

Pignus spectat ad eum, cui absolute est datum ante impletam conditionem, sub qua alteri prius erat obligatum. p. 169. n. 1.

Pignori dans Instrumentum emptionis censetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 1.

Pignoris redditio non est condonatio debiti. p. 472. n. 1.

Pluralitas.

Pluralitas beneficiorum invisa SS. Canonibus & Pontificis. p. 354. n. 1.

Plures dignitates, Personatus aut officia in una Ecclesia simul haberi non possunt. p. 200. n. 3. Nisi solum ex dispensatione Pontificis. p. 200. n. 4. Sitamen fiat cum obreptione est irrita. n. 5. Si sine iusta causa, peccat dans, petens, & utens. ibid.

Plures Episcopatus aut Prælaturas habere simul repugnat primæ institutioni. p. 200. n. 3.

Plura beneficia, quorum unum sit v.g. dignitas, alterum Canonatus, potest quis in una Ecclesia habere simul. p. 201. n. 6. Et quidem ex consuetudine, statuto, vel Episcopali dispensatione ibid. Triplex autem in una Ecclesia nemo potest esse sine dispensatione Pontificis. ibid. Imo nec duplex in uniformibus. ibid.

Pluralitas beneficiorum per dispensationem sine iusta causa obtineri quidem potest valide, sed non licite. p. 200. n. 5.

Plura habens beneficia in una Ecclesia plures habet distributiones & suffragia; nisi consuetudo obstat. p. 201. num. 7.

Pluralitas Episcopatum est reservata Pontifici. p. 208. loroll. 3.

Plura beneficia curata nemo simul in titulum habere potest absque dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 399. n. 1. p. 530. Imo neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam; p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipso iure; p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Vtrumque præsumens retinere est utroque privandus. ibid. Imo hodie ipso iure privatus, & ad omnia alia uti & ad ordines inhabilis. p. 379. n. 9. p. 530. n. 3. Et beneficia habita sunt reservata Pontifici. p. 530. n. 3. De plurium Dignitatum, Personatum, aut officiorum retentione idem est. ibid.

Plura beneficia, maxime curata, etiam cum dispensatione possidens, plerumque non est tutus in conscientia, si redditus abundant. p. 378. n. 6.

Plura beneficia simul retinere qui per dispensationem concedit, intelligit ea tantum, quæ sunt canonicè obtenta. p. 378. n. 7.

Plures Vicariæ perpetuæ non possunt simul unificari. p. 583.

Plura incompatibilia possidens ex Pontificis dispensatione, tenetur eam Ordinario petenti exhibere. p. 717. par. Alio qui possunt beneficia vel vacantia alteri conferri. ibid. Dispensationem ipsam tenetur admittere Ordinarius. p. 728. n. 3. In dubio debet ad Sedem Apost. remittere. ibid.

Plura incompatibilia habenti ex dispensatione an & quomodo aliud simile possit conferri? p. 728. par.

Plura compatibilia aliquamdiu iam possidentem tenetur titulum exhibere. p. 728. n. 2.

Pœna.

Pœna imponitur aliquibus absque sua culpa. p. 3. n. 1. p. 9. n. 1.

Pœnam à lege decretam an & quomodo possit Iudex augere vel minuire? p. 7. n. 14. p. 606. n. 4. 5.

Pœna & culpa sunt correlata. p. 9. n. 3.

Pœnam imponere est iurisdictionis. p. 16. n. 1.

Pœna, quam Lex declarativa Iuri Veteri superaddidit aut extendit, non est referenda ad præterita. p. 51. n. 6.

Pœnæ sicut alternativè decretæ penes quem opus sit? p. 71. n. 1.

Pœna privationis ob contumaciam cessat ea cessante. p. 46. n. 3. Nisi aliud sit expressum ibid. Vel contumacia transferit in delictum specificum. n. 5.

Pœna alterius criminis quam contumaciæ censetur ordinariè esse perpetua. p. 46. n. 6. quandoque non durat ultra Magistratum punientis. ibid.

Pœnam unde quis meretur, inde non reportat commodum. p. 94. n. 4. p. 192. n. 5.

Pœna est, quod Rescriptum ex dolo impetrantis obreptitium possit totum per exceptionem irritari. p. 107. n. 2.

Pœnam duplicem non debet Iudex ab initio infligere contumaci. p. 114. n. 3.

Pœna mortis quandoque homicidæ in multam pecuniariam commutari potest. p. 200. n. 4.

Punire subditos non potest de iure Episcopus aut Prælati sine Capituli consilio. p. 203. n. 1.

Pœna male eligentium aut postulantium. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. & seqq. incurritur non tantum in casibus expressis, sed etiam in similibus. p. 294. n. 4. *Vide* Eligens, Postulatio, &c.

Puniri quandoque possunt Liberi & Vires propter delicta parentum, aut Maritorum. p. 192. n. 7. p. 214. n. 5. Et innocentes propter nocentes. ibid.

Puniri an & quomodo possit tota communitas ob delictum partis. p. 214. n. 5.

Pœna Episcopi seipsum ad aliam Ecclesiam transferentis est privatio Communionis etiam Laicæ. p. 227. princ.

Pœna sacrum ordinem beneficio annexum non recipientis quæ? p. 253. n. 3.

Pœna Archiepiscopi post consecrationem non petentis pallium intra trimestre est privatio dignitatis. p. 216. n. 2.

Pœna intelligi debet cum effectu. p. 302. n. 4. p. 359. n. 3. p. 401. par.

Pœnam suam vel Legis quando evadat actor succumbens? p. 316. n. 1.

Pœnam latæ aut ferendæ sententiæ quando indicant Verba futuri temporis? p. 351. n. 5.

Pœna

P
 Pena Juris requirit culpam. p. 394. n. 5. Ab ea ex-
 culat probabilis error. *ibid.*
 Pena in Vexantem alicuius consanguineos extendi-
 tur usque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item
 ad affines aut aliter conjunctos. *ibid.*
 Penali & odiosa in Materia est stricta facienda inter-
 pretatio. p. 414.
 Pena pro Canonice non comprehendit Præpositum,
 si Præpositura sit simul Sanonicatorum, vel iste ei unitus.
 p. 415.
 Pena duelli quæ? remissivè. p. 562. n. 2.
 Pena legalis non incurritur ante elapsum tempus
 prore faciendæ statutum. p. 439. n. 1.
 Pena suum tenere debet autorem. p. 441. n. 3.
 In pena Negligentiæ, si lata sententiæ sit, mora pur-
 gandi non conceditur. p. 499.
 Penam Canonice non potest Vicarius commuta-
 re in leviorem absque speciali commissione. p. 594. n. 2.
 Pena pari sunt digni malè faciens & consentiens.
 p. 602. n. 4.
 Penam imponere ut ordinarius, ita & delegatus po-
 test. p. 606. n. 1.
 Penam an & retribus imponere possit delegatus?
 p. 607. n. 1.
 Penæ sunt iuxta facti & personæ qualitatem tempe-
 randæ. p. 614. n. 2.
 Penæ si inferitur, quomodo habenda ratio dignitatis?
 p. 648. n. 3.
 Ad penam excommunicationis vel interdicti quo-
 modo se quis possit obligare? p. 666. n. 2.
 Penam quam inferre subditis suis possint vel non
 possint Episcopi, Legati, & Prælati. p. 701. n. 3.
 Penam pecuniariam imponere potest etiam Iudex
 Ecclesiasticus. p. 722. n. 1. Ea si lico, vel potius alijs
 ijs causis applicanda. *ibid.*
 Penæ gravitas remittenda, si multitudo peccet.
 p. 778. n. 1.
 Penæ adulterorum quæ olim & hodie? p. 787. prin.
 Penæ talionis obligatur accusans criminaliter.
 p. 787. n. 2. An etiam uxorem criminaliter accusans
 de adulterio? *ibid.*
 Penam mitiore punitur in foro externo, qui ex metu
 peccat, quam qui sponte. p. 815. n. 5.
 Penæ quæ sit alienantis rem mutandi Iudicij causâ,
 etiamque scienter acceptantis? p. 840. n. 4.
 Penæ si adiecta sit compromisso in Arbitrium, ad quid
 teneatur compromittens? p. 854. n. 6. & seqq. Ad
 quid si contractui vel transactioni sit adiecta? *ibid.*
 Penitentia.
 Penitentiam publicam qui egit est irregularis. p. 566
 n. 2.
 Penitentia loco an Confessarius iniungere possit opus
 ab alio designandum. p. 645. n. 11.
 Penitentia publica: impositio est de lege Iurisdic-
 tionalis Episcopi. p. 721. n. 2.
 Pontifex. Vide *Princeps Rescriptum, E-*
leſio Rom. Pontificis.
 Pontificis Summi erat Legem Mosaicam interpreta-
 ti. p. 11. princ.
 Pontifex commendat observantiam Decretorum se-
 nis Apostolicæ. p. 13. n. 8.

P
 Pontificis maxime est interpretari Jus naturale in spi-
 ritualibus & dubijs profanis. p. 21. n. 5.
 Pontifex habet liberam dispositionem de beneficijs
 Ecclesiasticis. p. 24. n. 12. Potest unius Ecclesiæ bo-
 na & redditus transferre in aliam. *ibid.*
 Pontifex potest liberè disponere de redditibus Cleri-
 corum superfluis, non item de alijs. p. 24. n. 12.
 Pontificis approbatione Leges civiles de rebus & per-
 sonis Ecclesiasticis sunt validæ. p. 38. n. 3. approbat
 hoc ipso, quod alleget. p. 39. n. 3.
 Pontifex Ecclesiasticis suis decretis obligare potest
 omnes Christianos. p. 49. n. 1.
 Pontifex Jura omnia in scriinio pectoris sui ceasetur
 habere. p. 55. n. 2.
 Pontificis Lex ut deroget concilio generali opus ha-
 bet clausula generali. p. 56. n. 7. Ut concilio novissimo,
 opus habet clausula speciali. n. 8. Nisi aliunde satis
 constet de eius mente. n. 9.
 Pontifici non permittendum, ut absque ratione im-
 mutet statum universalis Ecclesiæ. p. 57. n. 10.
 Pontifex est Ordinarius Ordinariorum. p. 59. n. 2.
 p. 133. n. 1.
 Pontificis Legem aut Censuram Legis ignorans, eam
 non incurrit, saltem si ignorantia non sit crassa. p. 59. n. 2.
 Pontifex ita potest delegare causam ut Appellationis
 remedium auferat. p. 63. n. 1. Vide Delegationem.
 Pontifex non solet Iudices, consensu partium datos,
 ad unius partis petitionem revocare. p. 70. n. 8.
 Pontificis Rescripto factis, si pareatur, vel rationa-
 bilis excusatio afferatur. p. 72. par.
 Pontificis Lex universalis si alicubi ob speciales causas
 sit inconveniens, ibi non obligat. p. 72. n. 2.
 Pontifex censetur specialia locorum ignorare; *ibid.*
 Nec velle quid alienum à moribus fidelium, *ibid.*
 Pontifex si iubeat conferri beneficium notoriè indi-
 gno, an ei parendum? p. 72. n. 3.
 Pontifex potest inhabilitatem ex Jure positivo ortam
 pro arbitrio absque cognitione causa tollere. p. 73. n. 3.
 Pontifex si iubeat, potest Capitulum sede vacante
 conferre præbendam spectantem ad liberam collatio-
 nem Episcopi. p. 73. n. 2.
 Pontifex non censetur consuetudini aut statuto lo-
 corum derogare, nisi exprimat. p. 79. n. 4. p. 99. n. 1.
 p. 206. n. 1.
 Pontifex ex certa scientia potest dare Rescriptum ad
 liberè eligendum Iudicem; sed salvo iure recusandi,
 p. 82. n. 3.
 Pontifex decisionem dare potest, Doctoribus circa
 legem in materia etiam politica dissentientibus. 104.
 n. 6.
 Pontificis litteras si falsificet Clericus, est degradan-
 dus. p. 114. n. 2.
 Pontifex non solet habenti unum beneficium dare al-
 liud sine prioris mentione. p. 116. par. p. 117. n. 3.
 Pontifex non solet eundem collatorem duobus man-
 datis de providendo gravare. p. 125. n. 3. p. 140. Col-
 latorem tamen, contra quem ipse est simile mandatum
 Antecessoris executus, potest alio novo gravare. p. 141.
 par.
 Pontifex creatus mox revocat omnes ab Antecesso-
 ribus datas Expectativas, in quibus habenti nondum
 est lus quæsitum. p. 141. n. 1. O 3 Poma

212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300

Pontifex attendit, non tantum ne una Ecclesia, sed maximè ne unus collator pluribus Expectativis grave-
mur. p. 242. n. 2.

Pontificis autoritate receptus Canonicus est præferendus cuius alteri in ascensione præcedat. p. 149. n. 1.

Pontifex non solet uni gratiam concedere cum damno & præiudicio alterius; p. 158. n. 1. Nec præsumitur per Rescriptum derogare Iuri prius alteri concessio. p. 614. n. 1.

Pontifex cuiusque Legatus quibus possint delegare causas Ecclesiasticas judiciales? p. 261. n. 2. seqq.

Vide Index delegatus.

Pontifex non potest suo Successori Legem præscribere. p. 171. n. 4. Habet potestatem Vniuersalem in omnibus Ecclesiis. p. 178.

Pontifex iam olim in Orientalibus quoque Ecclesiis constituit suos Vicarios. p. 178. prin.

Pontifex solus potest Laicis concedere ius nominandi, aut eligendi Prælatos Ecclesiasticos. p. 234. n. 14. & seqq.

Pontificis est Abbates exemptos & Episcopos confirmare. p. 239. n. 3. Confirmationem legitime electi potest aliquando ex plenitudine potestatis rejicere. ibid. num. 1.

Pontifex quomodo sit vel non sit supra Concil. generale? p. 243. n. 2. Mutare & tollere potest statuta Conciliorum non de fide; sed de moribus, ibid. Non facillè in ijs dispensat. p. 481. n. 2.

Pontifex est caput, à quo omnis potestas Ecclesiastica in alios derivatur. p. 244. n. 3.

Pontifex est, qui à duabus partibus præsentium Cardinalium electus est. p. 245. par.

Pontifex notoriè hæreticus coram Concilio accusari & deponi potest. p. 246. n. 3.

Pontificis occultè hæretici acta valent, & defectum supplet Deus. p. 248. n. 4.

Pontifex electus potestatem omnem accipit à Christo Domino. p. 248. n. 6.

Pontifici si scienter scribat pro infante de beneficio conferendo est ei obediendum. p. 256. n. 6.

Pontifex potest litigantes de beneficio cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Pontifex potest beneficia & officia claustralia, etsi sint manualia, concedere in perpetuum. p. 276. n. 1.

Pontifex consecratur in Missa ante hymnum Angelicum. p. 306. par.

Pontifex ante consecrationem non numerat annos Pontificatus. p. 325. n. 5.

Pontifex potest Electionem indigni in Imperatorem reprobare, & alterius stabilire. p. 320. par. Idque reipso sæpius fecit. ibid.

Pontificis est de qualitatibus electi Imperatoris inquirere, p. 326. n. 9. Vti & eum confirmare, consecrare, & coronare. ibid.

Pontifex Imperatorem providere potest, si Electores diu nolint vel negligent eligere. p. 327. n. 10. Vel si diuturna sit Electionis discordia. n. 13.

Pontifex solus potest hodie in anno Novitiatu dispensare. p. 336. n. 5.

Pontifex solus potest dispensare, ut Non-Professus eligatur Abbas, p. 336. n. 5.

Pontifex dicitur ex non ensa posse facere ens. p. 337. num. 4.

Pontifex potest defectum Electionis contra ius positivum supplere ex plenitudine potestatis. p. 337. n. 4.

Tempus vacationi concessum restringere. p. 340. n. 3.

Pontificem adeundi difficultas consistit in distantia, quanta est inter Romam & fines Italia. p. 354. n. 3.

Pontifici immediate subiecti Prælati quinam? p. 354. num. 5.

Pontifici mortuo exequiæ in civitatibus omnibus & aliisque locis celebrandæ. p. 396. par.

Pontifex potest Administratorem cum libera dare, si vacante Cathedrali Capitulo sit suspectum. p. 444.

Pontificis collatio est irrita, si prævenit Ordinarius. p. 448.

Pontifex non censendus est revocare Electionem aut provisionem canonicè peractam. p. 449.

Pontifex concurret in iurisdictione Ecclesiastica cum quovis Ordinario. p. 448. n. 1.

Pontificis post inhibitionem & fiat electio aut provisio ad Episcopatum, est irrita. p. 448. n. 1. Ad alia beneficia solum si fiat post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Pontifici reservatæ sunt causæ maiores. p. 451. n. 1.

Quanam illæ? ibid. Reservatio hæc est signum potestatis supremæ in Ecclesia. ibid.

Pontifex quomodo dispensare possit in lege divina? p. 454. n. 8.

Pontifici competit Pallium. p. 452. n. 1. Id geritur omnibus Missarum solemnis & ubique. p. 460. par.

Pontifex non solet dispensare cum bigamis ad Episcopatum. p. 479. n. 10. An possit cum ijs dispensare ad Ordines sacros? p. 566. n. 1. Non solet nisi ad minores. p. 567. n. 2. Nec facillè cum spurcis, aut irregularibus ob homicidium notorium. p. 479. n. 10.

Pontifex potest renuntiare Papatu; p. 487. n. 1. Et quidem validè sine omni causa; n. 2. Licet, non nisi ex necessitate; n. 3. Neque tamen potest cogi, ut retineat, sed solum moneri. n. 2.

Pontifex quando possit dare Coadiutorem principi malè administranti? p. 502. n. 1. Et multo magis Episcopo? n. 2. Cum quâ potestate & iure? n. 3.

Pontifex potest ordinare Subdiaconum die dominico. p. 504. n. 1.

Pontifex delegare potest non-Episcopo consecrationem Virginum. p. 505. n. 2.

Pontifex cui ordinem vel Tonfuram dedit, non potest alius alium ordinem conferre. p. 511.

Pontifex non utitur baculo pastorali, nisi in Diocesi Frevrens, & quare? p. 540. & 541.

Pontifex non solet legitimare ad civilia; nisi etiam in temporalibus subditis. p. 545. n. 1.

Pontifex quandoque dispensat in Natalium defectu ad Episcopatum. p. 563. n. 1.

Pontifex non debet ardua expedire sine Cardinalium consilio. p. 604. n. 3.

Pontifex oblivisci potest sui Rescripti. p. 615. n. 2.

Pontifex absolvere potest liberè aliquem à censura cuiusvis Ordinarij. p. 704. n. 2.

Pontifex quomodo possit absolvi à suo Confessione? p. 755. n. 4.

Pontificis Electio per metum extorta est ipso iure ecclesiastico irrita. p. 841. n. 6.
 Pontificis sententia quomodo possit in melius commutari? p. 829. par.
 Pontificis a sententia non potest appellari sed solum supplicari. p. 830. n. 1.
Pontificalia Vide Annulus, Mitra, Pedum.
 Pontificalibus potest Episcopus celebrans uti in aliena Diocesi absque licentia Ordinarii. p. 462. n. 2. Item Prælati benedictus in aliena Ecclesia. ibid. In Germania est contraria consuetudo. ibid.
 Pontificalia significant non tantum Ordinem, sed etiam iurisdictionem. p. 462. n. 2. Sunt Insignia Pontificalibus seu Episcopis propria. p. 492. n. 11.
 Pontificalia exercere non potest Episcopus Religione ingressus. p. 481. n. 1.
 Pontificalia ut exercent Abbates Cistercienses, an & a quo benedicendi? p. 489.
 Pontificalia quæ cuique Prælo competant unde dignoscendum? p. 492. n. 11.
 A Pontificalibus, suspensus est, suos subditos in aliena Diocesi sine expressa licentia ordinari, confirmas, &c. p. 519. n. 6. Nisi bona fides excuset. ibid.
 A Pontificalibus suspensus esse quid sit? ibid.
 Pontificalium usus in aliena Diocesi est universim prohibitus. p. 519. n. 6.

Populus.

Populi nomine intelligitur etiam Clerus in favorabilibus non in odiosis. p. 173. n. 2.
 Populi dictum non potest consuetudo facere, ut habeatur pro sententia in causis Ecclesiasticis. p. 176. prin. Imo nec in civilibus. n. 2.
 Populus ut constituatur requiruntur personæ decem. p. 231. n. 4. Conservari tamen potest in paucioribus, & iura eius etiam in uno. ibid.
 Populus olim ad Electionem Episcopi admissus, ut eum nominaret, testimonium daret. p. 234. n. 12. & 13. uti & ad electionem Romani Pontificis. p. 246. n. 1. *Vide Electio.*
 Popularis causa quæ? & an agi per procuratorem possit? p. 377. n. 1.
 Populi malitia & inobedientia an sufficiat ad renuntiandum Episcopatu? p. 479. n. 8. An & quomodo scandalum populi? n. 9.
 Populus totus si peccet, pœnæ gravitas remittenda. p. 778. n. 1.

Positiones.

Positiones alie sunt super totum super eius partibus. p. 378. n. 5. His respondere an & quando sit litem contestari? ibid.

Possessio.

Possessionem certam iurisdictionis si habeat Episcopus, potest contra prætendentes exemptionem procedere. p. 76. n. 9. Imo etiam, si habeat possessionem dubiam. n. 10.
 Possessionem certam exemptionis si quis habeat non potest contra eum procedere Episcopus. p. 77. n. 11. Nisi de privilegio aut præscriptione exemptionis nolit docere. n. 12.
 De Possessione libellus si etiam meminerit Proprietatis, nil obest. p. 84. n. 3.

In Possessionem beneficii mitti non potest actor reo contumace, nisi ius suum probet. p. 114. n. 2.
 Possidere animo, furiosus non potest desinere. p. 151. n. 2.
 Possessio potest ex consuetudine etiam per fictam apprehensionem acquiri. p. 174. n. 1. p. 175. n. 2. 3.
 Possessionem bonorum defuncti acquirere potest in Gallia, qui declarat se velle heradem esse. p. 175. n. 3.
 Possessio feudi acquiri potest sola Principis declarata Voluntate. p. 175. n. 3.
 Possessio per fictam & veram rei apprehensionem in quo differat? p. 175. n. 4. Illa parit Interdictum possessionis ad ipsam; hæc recuperandæ. ibid.
 Possidendi incapax est etiam incapax præscribendi. p. 178. n. 2.
 Possidens bona fide ius præsentandi, validè præsentat; licet re ipsa non habeat. p. 297. n. 3.
 Possessor bonæ fidei percipit fructus rei, donec lis moveatur. ibid. Nec absumptos tenetur restituere, nisi in quantum factus est ditior. p. 388. n. 2. Quid hoc sit? ibid.
 Possessio vel quasi an præstationis annuæ vel debiti merè personalis haberi possit? & quomodo? p. 299. n. 6. Potest continuari ignoto titulo. p. 300. n. 6.
 Possessionis titulus præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.
 Possessorium & petitorium Iudicium cumulari possunt in uno libello. p. 315. n. 2.
 Possessio Iuris eligendi aut providendi quomodo alieni turbetur? p. 315. n. 3.
 Possessionis retinendæ in Iudicio obtinet antiquus Possessor, si novus non possit iustificare suum titulum. p. 316. n. 4.
 Possessio nova præsumitur vitiosa, si titulus non possit iustificari. p. 316. n. 4.
 Possessionem Prælatuæ an habeat electus, qui ex Cap. Nihil ante confirmationem eam administrat? p. 357. n. 11.
 Possessio in beneficalibus supponit titulum. p. 357. n. 11.
 Possessio provisionalis est, quæ maritus dotem tenet durante matrimonio. ibid.
 Possessio cui ius restitit, non prodest possessori, nisi sit coloratum. p. 363. n. 5. Eius titulus debet exhiberi & ostendi. p. 728. n. 2. p. 785. n. 5.
 Possessionem elidit defectus proprietatis notorius aut spontè confessus. p. 363. n. 5.
 Possessio una quo signo cognoscatur separabilis ab alia? p. 367. n. 5.
 Possessionem Iuris eligendi probans non hoc ipso probat ius suum, aut consuetudinem præscriptam. p. 367. n. 6.
 Possessio sola non dat, nec creat ius. ibid.
 Possessori malæ fidei nullum commodum affert possessio. p. 368. n. 8.
 Possessori malæ dubiæ & bonæ fidei, quid obstat protestatio contra eum facta? p. 368. n. 7. & seqq. *Vide Protestatio*
 Possessor præsumitur bonæ fidei, Nisi contrarium probetur. p. 368. n. 11. p. 379. n. 1. *Pof-*

Possessor malæ fidei quasi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus si percipiat, propriè futuratur. *ibid.*
 Possessor Canonicatus bonæ fidei admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1.
 Possessio Canonicatus unde possit colligi. *ibid.*
 Possessor etiam malæ fidei non est sine iudicis auctoritate pellendus. p. 380. n. 1.
 Possessione trienniali redditur tutus, qui inscius est simoniacæ electus, aut provisorius. p. 388. n. 2.
 Possessio amittitur deposito animo possidendi. p. 485. n. 2.
 Possessor pacificus beneficii difficilior amovetur. p. 499.
 Possessor quandonam verè constituitur, qui in possessionem est missus à Iudice. p. 715. n. 5.
 Possessionis ab alio habitæ si non meminit impetrans beneficium, an subreptitiè impetret? p. 774. n. 4.
Postulatio vide Electio.
 Postulatio est persona ad dignitatem Ecclesiasticam erga Superiorem directæ petitio, ut eam dispensativè admittere velit. p. 208.
 Postulatio quomodo conveniat cum Electione, ab eaque differat? *ibid.* Corollar. 1.
 Postulari non potest ad Prælaturam 1. Infamis 2. Il literatus 3. Bigamus. 4. Spurius. 5. Minor X X V. annorum ad Cathedrali. 6. Religiosus Mend. ad inferiorem Cathedrali. p. 208. Coroll. 2. Nec. 7. Temerè violans Interdictum. p. 211. n. 4. Alij defectus ætatis aut ordinis debent Superiorem in ipsa postulacione manifestari. p. 208.
 postulatio dirigenda ad eum Superiorem, cuius effectum confirmare Electionem. p. 208. Coroll. 3.
 Postulans indignum ad Ecclesiam Cathedrali est ipso facto privatus iure postulandi aut eligendi. p. 208. p. 211. n. 5. p. 261. n. 1. Sed pro una tantum vice. p. 302. n. 4. Et per triennium suspensus à beneficiis illius Ecclesie. p. 208. p. 261. n. 1. Indignus quis hic censetur? *ibid.*
 Postulans indignum ad Ecclesiam Cathedrali inferiorem non est suspensus. p. 261. n. 2. p. 441. n. 4. Est tamen pro ea vice privatus iure postulandi p. 261. n. 3. vel certe privari potest. n. 4.
 Postulans malè incurrit pœnas statutas non tantum in casibus expressis, sed etiam in similibus. p. 261. n. 1. p. 294. n. 4.
 Postulatio & Electio sunt æquiparata quoad ius suffragandi. p. 211. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5. Non item in aliis. p. 227. n. 5. p. 356. n. 8.
 Postulantes ex privilegio etiam privantur illo pro ea vice, si postulent indignum. p. 212.
 Postulationem damnosam aut indigni debet iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.
 Postulationis aut Electionis rationem quando habeat aliqua ad dignitatem Nominatio? p. 217. n. 4.
 Postulari an eligi possint Cardinales ad Episcopatum? p. 216. n. 4.
 Postulatio si fiat in concordia à maiore parte Capituli, potest ex gratia præferri concurrenti Electioni. p. 217. n. 5. Si in discordia, debent duæ partes Capituli consensisse. *ibid.* Alioquin ei præfertur Electio. *ibid.*

Imo et si duæ partes consenserint, potest adhuc à Superiore sine cuiusquam iniuria rejici. n. 6. Debet tamen ex officio admitti, si necessaria vel utilis sit Ecclesie. *ibid.*
 Postulationem concordem aut à duabus partibus Capituli factam ut admittat Prælatum Papæ iustitiam cogi potest. p. 218. n. 7.
 Postulandi ius præscriptione X L. annorum acquiritur, & per unicum actum. p. 210. n. 2.
 Postulationis aut Electionis rescissionem petere potest contemptus. p. 220. n. 3. p. 211. n. 6.
 Postulatione Superiorem præsentata non licet variare. p. 221. n. 6. p. 482. n. 2. Licet autem ante præsentationem. p. 221. n. 7. p. 391. n. 7.
 Postulare aut eligere aliquem ex alterius Ecclesie corpore an & quomodo conveniens? p. 223. n. 9.
 Postulatio nec postulanti nec postulato tribuit ullum ius aut actionem. p. 217. n. 6. p. 223. n. un. p. 356. n. 8.
 Postulandus si eligatur, irrita est electio. p. 214. n. 1.
 Postulatio & Electio sunt inter se quodammodo opposita. p. 225. n. 1.
 Postulandi & Eligendi quædam formulæ ipso iure irrita? p. 224. n. 1. & par. p. 224. n. 2.
 Postulare in dubio probabiliter licet cumulativè: Eligere & postulare pro eodem iure melius valet. p. 224. n. 2.
 Postulatus cumulativè determinare debet, quam viam prosequi velit. p. 226. n. 3.
 Postulatio non quidem necessariò, sed tunc si ius formam Canonicæ Electionis. p. 227. n. 6.
 Postulationem de schismatico admittit quoadque Pontifex. p. 244. n. 2.
 Postulatio & Electio promissive sumuntur pro se invicem in antiquo iure. p. 244. n. 2. p. 532. par. n. 17.
 Postulatio simoniaca est omni iure invalida. p. 259. n. 17.
 Postulari potest à Papæ Abbas ex alio ordine. p. 271. n. 1.
 Postulatos Abbates aut Præpositos Regulares admittere, spectat ad Episcopum. p. 271. n. 2.
 Postulari qui debet, non potest validè eligi. p. 287. n. 7.
 Postulari potest, qui antea ob ignorantiam defectum invalidè est electus. p. 287. n. 8.
 Postulatum ante dispensationem recipientes ad administrationem privantur pro ea vice iure postulandi & eligendi. p. 294. n. 5.
 Postulationis impugnatio. *Vide Electionis impugnatio.*
 Postulatio est actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 305. n. 1.
 Postulatus intra quod tempus postulationi consentire, & confirmationem petere debet. *Vide Electio.*
 Postulantes Ecclesiasticos qui ob certam personam præteritam injustè gravat, ipso facto excommunicantur. p. 405. n. 1. Licet eos gravet ex mandato alieno. n. 4.
 Vel eorum tantum consanguineum. n. 5.
 Postulatus non tenetur postulationi consentire, nec expensas pro admisione facere. p. 410.
 Postulare subinde idem est ac Advocatum agere. p. 779. *Vide Advocatus.*
Potestas. Vide Iurisdictio.

Potestas Ecclesiastica & Civilis in Ecclesia se mutuo adiuvant. p. 6. n. 9. Ista est illi subordinata. p. 39. n. 4. p. 502. n. 1. Illa tamē maior & dignior quā ista. p. 739. n. 4. Potestatis plenitudine potest princeps ob bonum publicum. Alijs auferre suum ius. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc observanda. p. 23. n. 11. Potestatis plenitudine non censendus est princeps utriusque, nisi certo constet. p. 23. n. 10. Potestatis plenitudine facilius auferuntur iura à lege positiva aut Principe, quā à iure naturali vel gentium. p. 23. n. 11. Ius acquisitum aut in re difficilius quam acquirendum aut in spe. p. 24. n. 11. Potestatis plenitudo non est, ubi non est potestas iurisdictionis. p. 25. n. 13. Potestas concessa non præsuntur minui vel augeri per præcepta superveniens. p. 48. n. 8. De Potestate Principis disputare instat sacrilegij censetur. p. 73. n. 4. Potestatis plenitudine ablatis pro rebus faciēda communitati. p. 25. n. 14. Potestatis plenitudo in auferēdo iure subditorū est supremi Principis propria; sed communicabilis alijs. p. 25. n. 15. Potestatis plenitudinem nimium & malè extendunt Legistæ. p. 26. n. 16. Potestatis plenitudo sine regula honestatis est plenitudo tempestatis. ibid. Plenitudini potestatis æquivalēt interdum clausulae certa scientia. p. 82. n. 3. Potestatis plenitudine potest Princeps agere contra ius commune, & stylum Curia. p. 82. n. 4. Potestas patria solvitur professione religiosa. p. 124. n. 1. Potestatis ecclesiasticæ fructus est collatio beneficii. p. 140. Potestatis plenitudine potest quandoque confirmatio Electi negari. p. 239. n. 1. Potestatis papalis plenitudine possunt eligentes Prælatum compromittere etiam in Laicos. p. 263. n. 1. Potestatis plenitudine supplere potest Princeps Electionis defectum in iure positivo. p. 337. n. 4. Potestati maximè Pontificiæ resistens ordinationi divina resistit. p. 452. n. 2. Potestas & Officium quomodo differant? p. 600. Potestas gubernativa spiritualis & spiritualis Iurisdictionis quomodo differant, & separari possint? p. 746. n. 4.

Præbenda.
Præbendæ supprimi possunt ob tenuitatem reddituum. p. 32. n. 1. Et quidem ab Episcopo cum consensu Capituli; ibid. Nisi alium habeant patronum. n. 2. Aut suppressio cedat in commodum Episcopi simul & Capituli ob bona communia. ibid. Suppressio tamen ad tempus tantum est etiam permessa in commodum utriusque simul; p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum pro commodo unius Capitularis. p. 33. n. 3. Vel etiam ipsius Capituli, si huius & Episcopi bona sint divisa. ibid. Præbendarum numerus potest augeri vel minui, etsi sit iuramento firmatus; p. 33. n. 4. Vel à Pontifice definitus; ibid. Aut cum clausula irritante confirmatus. ibid. Non potest autem minui nisi diminutis redditibus. p. 47. n. 1.

Præbenda & Canonía sunt diversa & separabilia. p. 33. n. 5. Præbendam habere potest etiam Laicus. p. 34. n. 5. Præbendâ carens Canonicus an percipiat distributiones? p. 34. n. 6. An habeat vocem in Capitulo? ibid. Præbendarum certo de numero statutum semper intelligitur, nisi reditus fiant sufficientes pro pluribus. p. 34. n. 7. Præbendam alioqui ab Episcopo solo liberè conferendam potest sede vacante conferre Capitulum, si Pontifex mandet. p. 78. n. 2. Præbenda Sacerdotalis aut integra si cui per Rescriptum imperatur, non potest ei etiam consentienti alia conferri. p. 135. §. simili. Præbenda debetur Canonico. p. 140. Præbenda quoque est conferenda ei, cui ex mandato conferendus est Canonicatus. p. 140. In Præbenda assequenda præferendus alijs, Canonici auctoritate Pontificis receptus. p. 149. n. 1. Præbenda non facit Canonicum. p. 164. n. 8. Præbendam optare est suâ relictâ aliam vacantem accipere. p. 205. par. Præbendæ Canonicorum debent esse æquales. p. 15. par. p. 34. n. 8. Nisi eorum, qui sunt supernumerarij. n. 9. Aut alicubi aliter consuetum sit. p. 205. prin. Vide etiam. p. 18. n. 7. & 8. Præbenda sine collatione non potest acquiri, nisi ab habente ius optandi. p. 205. n. 1. Præbendam optare potest etiam excommunicatus. p. 205. n. 1. qualem? p. 206. n. 3. Præbendarum in varijs Ecclesijs varia ratio. p. 206. n. 2. & 3. Præbendæ in Ecclesia non numerata non censentur vacare per mortem Canonicorum. p. 315. n. 1. Præbendæ non patronatæ præsumuntur in dubio esse ex communibus Ecclesiæ bonis. p. 316. n. 5.

Præcedentia.
Præcedentia qualis inter Prælatos? p. 109. n. 4. Præcedentia qualis de iure inter Archidiaconum & Præpositum; Decanum, ac Vicarium? p. 574. n. 4. Præcedentia magnam olim inter Diaconos & Sacerdotes excitavit contentionem. p. 574. n. 4. Præcedentia inter Ministros Ecclesiæ, in quo consistat? p. 736. Vnde desumatur. ibid. Præcedentia quæ inter Eccl. & seculares? p. 739. n. 2. Præcedentia inter Clericos quoad locum & præbendam desumitur à maiore gradu Ordinis. p. 753. n. 1. Aliibi rectè ab antiquitate & prioritate temporis. n. 2.

Præcentor.
Præcentor Canonicus quis, & quod eius officium? p. 182. n. 6. Personatum habuit sed misorem primicerio. ibid. Præcentor alicubi idem ac Primicerius. p. 581. Præcentoria an sit dignitas seu Personatus? ibid.

Præceptum.
Præceptum Superioris tendit immediatè in personam, eique cohaeret. p. 60. n. 3. Obligat etiam extra territorium præcipientis. ibid. Præceptum Superioris, cum sit statim ex se obligat. p. 62. n. 2. Præceptum morte præcipientis extinguitur quoad obligationem, etsi res non sit integra. p. 627. n. 6.

Præcipere an ad finem etiam spiritualem possit sub
Monialibus Abbacissa? p. 746. n. 2. Quanta in tali
præcepto requiratur materia ad peccatum mortale? ib.

Prædicatio. Vide Concionator

Prædicare Verbum Dei est præcipuum officium Epi-
scopi. p. 476. n. 1. Et proprium. p. 720. n. 1. Vei
& Sacramenta ministrare. ibid.

Prædicantur Religiosi exempti in curatis suis Eccle-
siis, cogere eos potest Episcopus. p. 709. n. 3.

Prædicatores Regulares etiam exempti debent prius
se sistere Ordinario, ab eoque benedictionem petere.
p. 709. n. 3. Si errores aut hæreses prædicat, possunt
ab Episcopo puniri. ibid.

Prædicatorum Ordo.

Prædicatorum Ordinis Prælati antecedunt Prælatos
Minorum, Eremitarum S. Aug. & Carmelitarum. p. 109.
n. 4.

Præiudicium.

Sine Præiudicio alterius si quis iurari non potest,
præstat neutrum iurari. p. 30. n. 3.

*Prælati. Vide Abbas, Benedictio, Confirma-
tio, Electio, Professus, Renunciatio, Religiosus.*

Prælati delictum non obest Capitulo, nisi consensua-
ri aut suspecto. p. 3. n. 3. Nec Ecclesiæ. p. 740. n. 1.

Prælati bona dilapidante Capitulum est suspectum.
ibid. Eo ob dilapidationem deposito non competit
conventui administratio. p. 109. n. 5. p. 304. n. 1.

Prælati Veritatem sequendo non timeant. p. 72. n. 2.

Prælati Reg. ex officio tenentur Congregationis sup-
negotia procurare. p. 105. n. 1. Habet de iure com-
muni administrationem plenam & independentem à
conventu, ibid. Non tantum in temporalibus sed et-
iam in spiritualibus. n. 3. Nisi alicubi aliud ferat
consuetudo aut statutum. p. 106. n. 5. Vel res sint
præiudiciales, aut totum statum monasterij concernen-
tes. n. 6. Aut aliæ arduæ, & quæ? p. 604. n. 3. In du-
bio stat præsumptio pro Prælato. n. 5.

Prælati potest sine conventu constitutere procura-
torem aut revocare. p. 105. n. 2. Non tamen uni ver-
salem & perpetuum. ibid.

Prælati absque consensu Conventus neminem po-
test recipere in Monachum. p. 106. n. 2.

Prælati Regularis alteri subordinatus quam pote-
statem habeat, pendet ex cuiusvis ordinis constitutione.
p. 106. n. 7.

Prælati & Conventui debent bona Monasterij o-
mnia esse communia. p. 107. n. 9. Possunt tamen ex
privilegio vel consuetudine esse divisa. ibid. An &
quomodo circa bona Conventui propria competat ad-
ministratio vel actio Prælati, & e contra? ibid. Eius-
modi divisio plerumque est noxia. n. 10.

Prælati sine consensu Conventus potest pro com-
muni Monasterij bonis in iudicio contendere.
p. 105. n. 1. 2. p. 107. n. 10.

Prælatorum quis alterum antecedit? p. 109. n. 4.

Prælati conveniri potest ex Rescripto contra Ante-
cessorem impetrato. p. 140. n. 2. Potest etiam uti im-
petrato per Antecessorem pro Ecclesia. ibid.

Prælati non debet suas Ecclesias aut Beneficiatos
gravare exactionibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Prælati non Episcopus potestatem consecrandi ra-

ta sacra non potest acquirere prescriptione, sed privi-
legio. p. 378. n. 2.

Prælati non potest renuntiare sine licentia Superio-
ris. p. 183. n. 2. p. 200. n. 3. Nec aliam Prælati sui sine
eâ accipere. ibid.

Prælati electus tenetur à Superiore petere confir-
mationem. p. 183. n. 3. Nisi, ut in aliquibus Religio-
nibus, habeat privilegium. p. 184. n. 1.

Prælatos inferiores dependere à Superioribus spectat
ad ordinem Hierarchiæ Ecclesiasticæ. p. 181. n. 2.

Prælati electi confirmatio spectat iure communi ad
Episcopum. p. 186. n. 2. Nec potest generali statuto
abdicare. ibid.

Prælati per consuetudinem obtinere potest, ut so-
lus expediat de iure cum consensu Capituli expedienda.
p. 203. n. 1. etiam ardua, præter liberam rerum Ec-
clesiasticarum alienationem. ibid.

Prælati acta sine Capituli consilio sunt de iure irrita,
p. 204. n. 3. Nisi contra sit præscriptum. ibid.

Prælati Papæ inferior cogi potest ut admittat postu-
lationem concordem aut à duobus partibus Capituli fi-
ctam. p. 219. n. 7.

Prælati est distinctus à Capitulo, nec ille huius no-
mine comprehenditur. p. 231. n. 1.

Prælati ad aliam Prælatiuram electus est iterum ex-
aminandus ante Confirmationem. p. 241. n. 7.

Prælatum necesse est esse honestate morum & scien-
tia clarum. p. 249. n. 2. Vbi est hæresis, debet esse er-
ramè doctus & probus. p. 314. n. 9.

Prælati defectus plerumque est, si disciplina collaba-
tur. p. 249. n. 3.

Prælati deberet esse & Theologus & Canonista,
p. 250. n. 6. pure Theologus est præteritendus pure Cano-
nista. ibid.

Prælati mors ut Principi aut Patroo Laico denun-
tandam sit, ex consuetudine privilegio aut fundatione he-
ri potest. p. 273. n. 7.

Prælati Regularis eligi non potest, qui est alterius
ordinis & habitus, vel non professus. p. 305. n. 1. p. 345.
num. 1.

Prælati nondum mortuo illicitus & invalidus est
tractatus de eligendo successore. p. 332. n. 1. Nisi i-
psemet Prælati instituat. p. 332. n. 2.

Prælati nondum sepulto an liceat de eligendo Suc-
cessore tractare? p. 333. n. 6.

Prælati magis temporalia quam disciplinam regu-
larem curans est damnabilis. p. 335. n. 3.

Prælati Ecclesiæ collegiæ non de iure communi
sed specialiter habent Iurisdictionem in Clericos. p. 340.
num. 1.

Prælati quas facere possit donationes. p. 502. n. 3.

Prælati quinam ante confirmationem suam possint
administrationem suscipere? p. 355. n. 4. p. 357. n. 11.

Prælati quinam censentur immediatè Pontifici sub-
iecti. p. 355. n. 5. Denominari solent à loco seu civi-
tate, sicut Episcopi. p. 369. prin.

Prælati defuncto faciendi ex bonis Prælati ordinarij
sumptus funeris. p. 359. n. 7. Non item extra-
ordinarij. p. 360. n. 8.

Prælati in vivis potest centesimam partem reddituum
applicare ad sepulturam. p. 560. n. 9. Legatum im-
mediatè.

moderatum ad eam facere non potest. *ibid.*
 Prælatus Monasterij ab alio dependentis per quem eligendus aut confirmandus? p. 371. n. 3.
 Prælatus sine consensu Capituli non potest licet cedere. p. 378. n. 8.
 Prælatus infamatus si sponte resignet, mitius habetur, quam si per sententiam deponatur. p. 389. n. 5.
 Prælatus defuncti bona spectant ad Prælaturam, servandaque Successori. p. 443. n. 1. Sub qua pœna prohibita Capitulo & Capitularibus? *ibid.*
 Prælatus inferiores Episcopo eligi possunt ad aliam Prælaturam; non tamen sine licentia consentire. p. 451.
 Prælatus non Episcopi transferri possunt à suis Ecclesiis cum licentia proximi Superioris. p. 454. n. 3.
 Non sunt proprie sponsi Ecclesiæ. *ibid.* Annullum deferunt solum ex consuetudine vel privilegio. *ibid.*
 Prælatus benedictus potest in aliena Ecclesia celebrare cum Pontificalibus absque licentia. p. 462. n. 2. Germaniæ consuetudo habet contrarium. *ibid.*
 Prælatus quidam habent potestatem deponendi beneficiarium. p. 467. n. 7.
 Prælato non creditur, simpliciter afferenti se donare propter merita, alienare cum tractu Capituli, &c. p. 471. n. 6.
 Prælatus ob infirmitatem aut senium non est deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p. 478. n. 6.
 Prælatus non censetur renuntiare Prælaturæ, etsi Monachos ab obedientia absolvat. p. 484. n. 1. Absolutio eiusmodi est nulla. *ibid.*
 Prælatus ex consuetudine competit potestas benedicens corporalia aliisque paramenta. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. *ibid.*
 Prælatus Regularis omnes, si benedicti sint aut Pontificalia habeant, possunt dare solemnem benedictionem suis Regularibus. p. 493. n. 13. Non tamen sine annu- tu Episcopi, si prælatus sit. *ibid.*
 Prælatus quomodo olim potuerint, & hodie possunt Tonfuram & Ordines Minores conferre? p. 493. n. 13. & seqq. *Vide Abbas, Ordo.*
 Prælatus Ordinum habent jurisdictionem in suis regularibus. p. 508. n. 1. Non tenentur eos admittere ad ordines. *ibid.* Imo si extra sacramentaliter sciant eos inhabiles, non possunt mittere. n. 2.
 Prælatus quænam possit suis Regularibus præcipere? p. 508. n. 1. In ijs non debet se immiscere Episcopus. *ibid.*
 Prælatus ordinans alienum sine licentia est per annum suspensus à collatione Ordinum. p. 518. n. 5. Ordinans Regularem alienum indiget licentiâ Episcopi & Superioris regularis. p. 519. n. 5. Alterutram si habeat, probabiliter non incurrit suspensionem. *ibid.*
 Prælatus non possunt suis Regularibus dare dimissiones ad alienum Episcopum; p. 520. n. 1. Nisi Diocesanus absit, aut non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissionis exprimendum. *ibid.* Vel speciale privilegium habeant, ut plerique exempti. n. 5.
 Prælatus etiam exempti si subditis secularibus deus dimissiones, sunt suspensi ab officio & beneficio. p. 521. n. 4. Nisi habeant jurisdictionem quasi Episcopalem & consuetudinem immemorialem. *ibid.*
 Prælatus si de dilapidatione suspectus sit, quid cum eo agendum? p. 662. n. 2.

Prælatus habens jurisdictionem quasi Episcopalem est Ordinarius erga suos subditos; p. 701. n. 7. Habet in eos imperium merum & mixtum: n. 3. Quæ pœna possit vel non possit eos afficere? *ibid.* Quomodo possit brachium seculare invocare, & illud vicissim adjuvare? n. 4. & seqq.
 Prælatus tenentur ex officio corrigere crimina subditorum. p. 717. n. 1.
 Prælatus castigandi, si subditos impediunt referre superioribus statum personarum aut Ecclesiarum. p. 729. par.
 Prælatus Regularis potest suos regulares censuris afficere. p. 743. n. 1. Ab alijs separare, incarceratione, ejcere. n. 2.
 Prælatus Regularis an & quando possit à suis Regularibus Iuramentum exigere? p. 743. n. 2.
 Prælatus Regularis an & quomodo possit suam jurisdictionem alteri delegare. p. 745. n. 6.
 Prælatus ratione suæ Ecclesiæ plenissimo iure exempti habent jurisdictionem quasi Episcopalem. p. 826. n. 2.
 Prælatus habent potestatem restituendi læsos in integrum. p. 834. n. 2.
 Prælatus confessione iudiciali si læsa sit Ecclesia, quomodo possit iuvare? p. 838. n. 1.
 Prælatus compromissum an & quomodo transeat ad Successorem. p. 859. n. 2.

Prælatura.

Prælatura aliquem admoventes debet plenè nosse eum esse idoneum. p. 222. n. 8.
 Prælatura obtinetur Postulatione, Electione, & translatione. p. 208.
 Prælatura est pastoralis dignitas. p. 228. n. 2.
 Prælatura si indigno conferatur, ad quem tunc ius conferendi devolvatur? p. 262. n. 7.
Vide Devolutio, Electio, Indignus.
 Prælatura Regulari vacante ad quem spectet administratio? p. 109. n. 5. *Vide Administratio.*
 Prælatura ultra quod tempus vacare non debeant? p. 339. n. 1.
 Prælatura regularis non potest committi non-professo. p. 366. n. 2.
 Prælaturam appetere an sit licitum? p. 400. n. 3.
 Prælaturæ Relinatio ægrè admittenda. p. 467. n. 3.
 Prælaturæ non potest admoventi Religiosus illegitimè natus. p. 545. n. 2. Nisi apud Mendicantes per eorum privilegium. n. 3.

Præpositus.

Præpositus & Decanus obligantur statutis Capituli. p. 17. n. 6.
 Præpositi Regulares non consecrantur, sed benedicuntur. p. 277. n. 3.
 Præpositum ut deponat Episcopus sine Capitulo, obtineri potest per consuetudinem. p. 203. n. 1.
 Præpositus, nisi sit simul Canonicus, non habet vocem in Capitulo; vel solum ex consuetudine. p. 338. n. 2.
 Præpositus quoque Collegiæ sic capitulariter eligatur, debet in eum pars minor non respectu aliarum, sed Capituli consentire. p. 416.
 Præpositus si alicubi sede vacante exerceat jurisdictionem, fructus inde provenientes potest sibi retinere. p. 443. n. 2.

Præpositi alique Cathedralium mixram habent, sed non pedum. p. 492. n. 11.
 Præpositus debet fieri Presbyter; p. 527. Impeditus etiam iuste an sit privandus dignitate? p. 528.
 Præposito præferendus de Jure Archidiaconus. p. 574. n. 4.
 Præpositus etiam Iurisdictione caret, dignitatem tamen seu personatum habet. p. 581 n. 3.
Præpositura.
 Præpositura non comprehenditur nomine beneficii in odiosis. p. 159. n. 3.
 Præpositura subinde officium appellatur. p. 200. n. 1.
 Præpositura est Personatus. p. 199. n. 1.
 Præpositura in aliquibus Ecclesiis est dignitas electiva. p. 228 n. 1. p. 290. n. 1.
 Præpositura est beneficium Sacerdotale. p. 254. n. 2.
 Præpositura si sit, vel habeat unitum Canonicatum, tunc pena pro canonicis non comprehendit præpositum. p. 415. Comprehendit autem si Canonicatum habeat à Præpositura seiuinctum. ibid.
Præscriptio
 Præscriptionis tempus Magistratus Civilis non potest abbreviare quoad Clericos. p. 41. n. 7.
 Præscribi à subditis, quamdiu tales sunt, non possunt ea, quæ intrinsecè ad Iurisdictionem pertinent, p. 176. n. 1.
 Præscribi non possunt ab inferioribus Clericis propria ordinis Episcopalis v. g. potestas ordinandi, confirmandi consecrandi vasa facta, &c. p. 178. n. 2.
 Præscriptio sine possessione non procedit. ibid. p. 235. n. 15. p. 367. n. 5.
 Præscriptione non potest acquiri, ut carens requisitis qualitatibus esse possit delegatus Iudex Pontificis, p. 178. n. 2.
 Præscribere non possunt Laici Jus decimarum spirituale; p. 178. n. 2. Nec Jus conferendi beneficia, aut eligendi, nec Iurisdictionem Ecclesiasticam: p. 179. n. 2. p. 235. n. 15. Etiam si accedat fama privilegij & immemoralis consuetudo. p. 179. n. 3. p. 235. n. 15.
 Præscriptio non extenditur de casu ad casum. p. 190. n. 4. p. 198. n. 10. p. 690. n. 3. Nisi in necessario conexis. p. 220. n. 1. An & quomodo in similibus? p. 578. n. 2.
 Præscriptio omnis postulat Iuris adminiculū. p. 194. n. 3.
 Præscribat ut Episcopus contra Capitulum, requiritur titulus & XL. Anni p. 203. n. 2. sine titulo tempus immemorale. ibid.
 Præscribenti Episcopo contra Capitulum resistit Jus. p. 204. n. 2.
 Præscribere Episcopus contra Capitulum quomodo habere possit bonam fidem aut actus validos? p. 204. n. 3.
 Præscriptio potest fieri per actus, non naturaliter, sed civiliter nullos. p. 204. n. 3. Vide etiam sup. p. 179. n. 2.
 Præscriptione acquirens Jus eligendi, acquirit etiam Jus postulandi. p. 219. n. 1. Ad id necessarium est tempus XL. annor. p. 220. n. 2. Sufficit unicus actus. ibid.
 Præscriptionis remedium non impedit error. p. 220. n. 2.
 Præscriptione potest Jus eligendi transferri in alios aut restringi. p. 272. n. 2.

Præscribi an possit à Laico sus præsentandi? p. 297. n. 4.
 Præscriptio contra facultates Episcopis Jure communi concessas est strictè interpretationis. p. 467. n. 7.
 Præscriptio non procedit in actibus Voluntarijs onerosis. p. 494. n. 11.
 Præscribi possunt per immemorabilem consuetudinè reservata Principi. p. 690. n. 1. Modò præscribens sit capax possessionis. ibid. Et reservata non sunt intrinseca Supremæ principis potestati. n. 2.
 Præscriperunt Legati à latere potestatem absolvendi à censura Canonis. p. 690. n. 3.
 Præscriptio quomodo per actus merè voluntarijs seu gratuitos possit introduci? p. 690. n. 2.
 Præscriptio privilegij est, sicut privilegium, revocabilis. p. 690. n. 3.
 Præscribi ab Inferiore privativè potest contra Episcopum Iurisdictione in Diocesanos. p. 717. n. 2. Non tamen ei omne Jus corrigendi adimi. p. 718. n. 3.
 Præscriptione obtinere potest Episcopus Jus eligendi Prælatum etiam regularem in sua diocesi. p. 824. n. 1.
 Præscriptione non potest Ecclesiæ Jus exemptionis adimi, nisi centum annor. p. 825. n. 3.
 Præscribi contra Ecclesiam Rom. non potest nisi centum annis. p. 825. n. 3.
 Præscriptio contra Ecclesiam, vacante Prælatu, dormit. p. 826. n. 3.
 Præscriptione XL. annor vel immemorabili obtinere potest Ecclesiæ exemptionem à Iurisdictione Episcopi. p. 826. n. 1.
 Præscriptionum temporalium quarum currant vel non currant contra Minores? p. 832. n. 1.
 Præscriptio Iudicialis quid? p. 832. n. 1.
 Præscribi contra Iudicis officium ordinariè non potest, nisi per longissimum tempus XXX. annor. p. 838. n. 6.
 Præscribitur Jus personale non nisi XXX. annis. p. 861. n. 7.
Præsentatio.
 Præsentatio à pluribus Collegijs collegiatim sumptis quomodo communi consensu fiat? p. 90. n. 9.
 Præsentatio Rescripti Iurisdictionem tribuit Iudici. p. 94. n. 2.
 Præsentatio ad Beneficium non tribuit Jus, nisi remotum. p. 129. n. 7.
 Præsentatus ad unum beneficium si sine mentione illius impetret Rescriptum ad aliud est irritum. p. 129. n. 7.
 Præsentatio non viciatur, si Patronus dicat: *elige præsentandum.* p. 226. n. 4.
 Præsentatio quandoque dicitur Electio. p. 227. n. 1.
 Præsentatio quomodo differat ab Electione? p. 228. n. 3. in multis æquiparantur. p. 297. n. 5.
 Præsentandi Episcopi Jus competit ex privilegio Regi Hispaniæ & Galliar. p. 234. n. 14. & alijs extra Germaniam. p. 509. n. 3.
 Præsentatio illiterati quando sit ipso Jure irrita, vel rescindenda? p. 257. n. 10. & 11.
 Præsentatus invalidè ob crimen, non potest, etiam emendatus, iterum præsentari? p. 270. n. 2. §. In posteriore.

Præsentatio, bonâ fide facta ab habentē possessionem Iuris præsentandi, est valida. p. 297. n. 3.
 Præsentare est fructus Iuris patronatus. *ibid.*
 Præsentandi Ius potest à Laico præscribi. p. 298. n. 4.
 Præsentatorem Ecclesiasticum ob certam personam non præsentatum qui iniuste gravat, est ipso facto excommunicatus. p. 405. n. 1. Licet eum gravet ex mandato alieno. n. 4. Aut eius tantum consanguineos. n. 5.
 Præsentatio comprehenditur etiam nomine provisionis. p. 418. n. 4.
 Præsentatus Religiosus Mendicans in discordia; aut non-mendicans à minore parte, nihil inde Iuris consequuntur. p. 418. n. 4.
 Præsentandi Ius amittit Patronus per Vnionem beneficii. p. 496. n. 4. p. 584. n. 3.
 Præsentandi Ius per negligentiam amissum recuperat Patronus factâ una collatione, etiam sine effectu. p. 496. n. 6.
 Præsentatos instituere potest de Iure Vicarius. p. 597. n. 3.
 Præsentatio minus Ius tribuit ad beneficium, quam institutio aut collatio. p. 653. n. 3.
 Præsentare nullum, & inhabilem, sunt paria. p. 705. n. 2.
 Præsentandi Ius est res spiritualis. p. 777. De eo transigere interventu rei temporalis est simoniacum. *ibid.*
 Præsentatori gratis & absque pacto aliquid donare non est simonia. p. 778. n. 2.
Præsimonium.
 Præsimonij pro stipendio possessi non tenetur meminisse impetrans Rescriptum beneficiale Gratia. p. 117. n. 2. Tenetur impetrans Rescriptum beneficiale Libertate. *ibid.*
Præsumptio.
 Præsumendum pro Principe in dubio. p. 23. n. 10.
 Præsumi non debet Princeps aliquid concedere aut mandare cum præiudicio alterius. p. 80. n. 3. p. 120. n. 5. p. 158. n. 1.
 Præsumitur negligens, qui Rescripto Iustitiæ per annum non est usus. p. 81. n. 4. p. 84. n. 3. p. 112. n. 4.
 Non præsumitur dolus. *ibid.* p. 354. n. 2.
 Præsumptio cedit Veritati. p. 33. n. 2.
 Præsumptio Iuris & de Iure si contra est, non facile quis admittitur ad probationem contrarij. *ibid.*
 Præsumitur Error scribentis, si Verborum constructio Rescriptum Iustitiæ faciat Iuri communi contrarium. p. 97. n. 1.
 Præsumptio Iuris stat pro Prælato in dubio, an requirendus sit conventus consensus? p. 106. n. 5.
 Præsumptio est pro Iudice in dubio, an rectè processerit? p. 116. n. 2. p. 295. n. 8.
 Præsumptio est, successorem non ignorare leges anteriores. p. 120. n. 5.
 Præsumi bonus non solet Prælatus confirmandus, sed probari debet. p. 240. n. 5.
 Præsumi in dubio non debet actus Iure positivo irritus, esse etiam quoad conscientiam irritus. p. 258. n. 16.
 Præsumptiones contrariæ si concurrunt, se mutuo infringunt. p. 278. n. 7.

Præsumptionibus quoque probari potest negatiua. p. 295. n. 10.
 Præsumitur in dubio compromissum factum in bonum Ecclesiæ, non compromissatorium. p. 313. n. 7.
 Præsumitur possessio nova esse viciosa, si titulus non possit iustificari. p. 326. n. 4.
 Præsumitur scilicet elegisse, qui indignum elegit. p. 374. n. 1.
 Præsumitur Iuris suo renuntiare, qui lite cedit. p. 378. num. 8.
 Præsumitur possessor bonæ esse fidei donec contrarium appareat. p. 379. n. 1.
 Præsumptio si sit contra allegantem ignorantiam, debet eam probare Iuramento. p. 398. n. 3.
 Præsumitur sententia Iudicis, etiam Arbitri iusta. p. 470. n. 1. Nisi dabitur de eius Iurisdictione. p. 471. n. 2. Vel appellatio sit interposita. *ibid.* Vel contrarium ostendatur. *ibid.*
 Præsumptio pro Iudicis sententia an & quomodo sit Iuris ac de Iure. p. 471. n. 3.
 Præsumitur potestati Vicarij generalis subesse, quidquid non ostenditur de Iure aut consuetudine esse speciale. p. 593. n. 1. Quænam sint hæc specialia? n. 2. & seqq.
 Præsumi non potest Pontifex, per Rescriptum derogare Iuri prius alteri concessio. p. 614. n. 1.
 Præsumptio Iuris & de Iure cedit Veritati cognita & probata. p. 661. n. 3.
 Præsumptio Iuris si sit contra possessorem debet is exhibere titulum. p. 728. n. 2.
 Præsumitur adhuc subiectus esse, qui ante fuit. p. 778. num. 3.
Præcarium.
 Præcarium si addatur clausula de non revocando, & de mente dantis constet, habetur clausula pro non adiecta. p. 35. n. 14. In dubio censetur transire in Commodatum. p. 36. n. 14.
 Præcarij naturæ repugnat irrevocabilitas. p. 36. n. 14.
Præces Vide Rescriptum, Supplicatio.
 Præces Veritas in Rescripto probanda, ab Impetrante. p. 99. n. 4.
 Præces veritas in Rescripto cautè examinanda ab Ordinariis & Confessariis ex tempore data & forma litterarum. p. 100. n. 7.
 Præces sufficit esse veras tempore, non quo facultas dispensandi committitur, sed quo dispensatio fit. p. 100. num. 7.
 Præces instituendæ defuncto Pontifice pro concordâ Electione novi. p. 396. par.
 Præces aliorum an & quomodo admitti possint pro aliquo eligendo vel instituendo ad beneficium? p. 525. num. 2.
Præbyter Vide Sacerdos.
 Præbyteri duo in dignitate sufficiunt cum Episcopo ad consecrandum Episcopum. p. 252. n. 6.
 Præbyteri olim non fiebant ante annum XXX. ætatis. p. 262. n. 20.
Primas.
 Primas quid? p. 712. Quomodo differat à Patriarcha? p. 713.
 Primas visitare potest subiectas Ecclesias. p. 755. n. 1.
 P 2
 Primi-

Primicerius.

Primicerij dignitas non potest sine autoritate Pontificis extingui. p. 27. n. 2.

Primicerij dignitas maior quam Præcentoris. p. 186. num. 6.

Primicerij Etymologia quæ? p. 581.

Primicerius olim dicebatur, qui fuit Notarius. p. 581.

Primicerius alicubi dicitur idem ac Præcentor. *ibid.*

Quodnam eius officium? *ibid.*

Primicerius si habeat præminentiam in choro, Capitulo, & processione censetur habere dignitatem seu personatum. p. 581.

Primogenitura.

Primogenitura Ratumum cum sit, excludit fratres futuros Clericos, non iam ante factos. p. 43. n. 13.

Principilus.

Principilus est annona militari præfectus. p. 192. n. 7.

Princeps.

Principes suis legibus per se & directè non obligantur. p. 17. n. 5.

Principes Imperij, Duces &c. possunt statuta Legibus Cæsaris contraria facere, sed sine præiudicio aliorum. p. 20. n. 4.

Principum Rescripta semper intelligenda cum hac clausula: *sine alterius præiudicia; salvo Iure alterius, &c.* p. 22. n. 9. *Vide Rescriptum.*

Princeps non potest alius Ius suum auferre. p. 22. n. 9.

Nisi ex plenitudine potestatis ob bonum publicum. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc observanda. p. 23. n. 11.

Princeps in dubio nunquam præsumendus est velle alteri præiudicare. *ibid.* p. 80. n. 3. p. 120. n. 5. p. 158. num. 1.

Principum Rescripta, quæ derogant Iuri tertij, sunt suspecta de falsitate & obreptione. p. 23. n. 10.

Ero Principe præsumendum in dubio. p. 23. n. 10.

Princeps, nisi certò constet, non est censendus uti plenitudine potestatis. p. 23. n. 10.

Princeps absque iusta causa non potest ferre sententiam Legibus Reipubl. contrariam. *ibid.*

Principis Rescriptum contra sententiam, quæ in rem iudicatam transit, est irritum. p. 23. n. 11.

Princeps potest privilegium subditis concessum auferre absque causa, si in contractum non abiit. p. 23. n. 11.

Princeps, si potest, tenetur pro rebus ex plenitudine potestatis ablatis facere compensationem. p. 25. n. 14.

Racem facere debet, si potest, salvo subditorum Iure. *ib.*

Principis propria est potestatis plenitudo in tollendo Iure subditorum. p. 25. n. 15. Communicabilis tamen etiam aliis. *ibid.*

Princeps secularis nunquam vi privilegij habet tantam potestatem in Clericos, quantum in Laicos. p. 42. num. 10.

Principis est legem dubiam autoritative interpretari. p. 50. n. 3.

Principem non excusat ignorantia Iuris. p. 55. n. 3.

Princeps curam Reipubl. debet ipse gerere. p. 55. n. 4.

Et non totam relinquere Consiliariis. p. 177. n. 3.

Princeps solus potest delegare causam, remoto Appellationis remedio. p. 63. n. 1. p. 642. n. 5.

Princeps debet habere unum calamum & unam linguam; non plures. p. 642. n. 3.

Princeps si mandet illicita, non est ei parendum. p. 73. n. 3.

Princeps potest pro suo arbitrio inhabilitatem ex Iure positivo ortam valide tollere. p. 73. n. 3.

Principem contra non est, obreptitia eius Rescripta ut iniqua irrationabilia resutare. p. 73. n. 4.

Principis de potestate disputare instar Sacrilegij censetur. p. 73. n. 4.

Princeps non potest obligari ad certam formam Rescripti. p. 75. n. 4. *Vide* p. 121. n. 5. p. 153. n. 3.

Princeps ex potestatis plenitudine potest agere contra Ius commune & stylum curiæ. p. 82. n. 4.

Principes Supremi eligere debent Arbitros, si in suis controversiis ipsi convenire nequeant. p. 90. n. 8.

Principum propria est liberalitas. p. 92. n. 1.

Princeps in Rescriptis Iustitiæ non solet à Iure communi recedere. p. 97. n. 1.

Principis beneficia sic interpretanda, ut non præiudicent Iuri quæsito tertij. p. 98. n. 3. p. 155. n. 1.

Principes quæ facti sunt, ignorare censentur. p. 121. n. 6.

Princeps certæ Verborum formæ non est adstrictus. p. 153. n. 3.

Princeps non potest suo successori legem præscribere. p. 171. n. 4. p. 286. n. 4.

Princeps Laicus non potest Electionis tractatum se immiscere. p. 273. n. 5. Advocari tamen & adesse potest ut defensor. p. 273. n. 6.

Principi etiam Laico Electionem intimari consultum est. p. 273. n. 4. Vt ei mors Prælati denuncianda sit, ex consuetudine, privilegio, & fundatione fieri potest. num. 7.

Princeps nullus potest eligi in Rectorem aut Senatorem Urbis Romæ sine licentia Pontificis scripta. p. 411. n. 3. Nisi sit Romæ oriundus, aut perpetuus inhabitator. n. 4.

Princeps potest aliquid contra leges cæsareas; non item Episcopus contra universales Ecclesiæ Canones statuere. p. 452. n. 3.

Princeps superiorem non habens est Iudex in propria causa. p. 487. n. 1.

Principi malè administranti dari debet Coadiutor; à quo? p. 502. n. 1. Quid Iuris habeat eiusmodi Coadiutor? n. 2 & 3.

Princeps Laicus potest legitimare ad officia civilia; non ad Ordines. p. 545. n. 1.

Principis Mandatum censetur expeditum & efficax, antequam innotescat delegato. p. 549. n. 5. Quodnam discrimen inter illud & privilegium. *ibid.*

Principe inferior an & quomodo possit suo delegato dare potestatem subdelegandi? p. 644. n. 10.

Vide Subdelegans.

Princeps delegatum Iurisdictionem & privilegia potest pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. quomodo Ordinarius? n. 6.

Principi specialiter reservata possunt per immemorialem consuetudinem præscribi. p. 690. n. 1. Modò non fiat suprema eius potestati intrinseca. n. 2.

Princeps etiam subest in spiritualibus Episcopo, velut suo ordinario. p. 738. cui?

Principes & Domini seculares debent reverentiam Sacerdotibus. p. 738. p. 739. n. 20.

Principis à sententia non potest appellari, sed solum applicari. p. 830. n. 1.

Princeps solus potest restituere in integrum contra sententiam delegati. p. 835. n. 3.

Principale.

Principale concedens concedit etiam accessoria & preparatoria. p. 89. n. 7.

Principali parte Rescripti corrumpit & accessoria. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Principale mandans censetur etiam mandasse accessorium. p. 140.

Principale non tollitur ablato accessorio. p. 252. n. 5.

Prior, Priorissu Prioratus.

Prior, non claustralis habet dignitatem & potest esse delegatus Pontificis eiusque legati. p. 163. n. 4.

Priores electi à quo confirmandi? p. 239. n. 3.

Priorissu à quo? p. 240. n. 4.

Prioratus conventualis est beneficium tantum reale; concedi tamen alicui potest à Pontifice in perpetuum. p. 276. n. 1.

Prioratus non potest committi alicui nondum professo. p. 366. n. 2.

Prior in Monasterio inferiore an & quando eligendus aut confirmandus ab Abbate Superioris? p. 371. n. 3.

Prior Coaventualis debet intra annum fieri Sacerdos sub privatione iuris ipso facto. p. 415.

Priorissu seu Abbatisa eligenda quot ætatis & professionis annos habere debeat. p. 445. n. 1. & 3.

Prior quid potestatis habeat in Monasterio? p. 745. n. 5.

Prior conventualis an & quomodo possit sine consensu Capituli transigere? p. 771. n. 2.

Prioratus.

Prius impetrans litteras ad beneficium præfertur posteriori impetranti. p. 125. n. 2.

Prius nominatus in Rescriptis vel Jure est dignior. p. 109. n. 5.

Prius nominatus in instrumento vel dispositione præsumitur in dubio dignior & præferendus. p. 449.

Privatio.

Privationis poena ob contumaciam censetur cessare cessante contumacia. p. 46. n. 3. Nisi aliud sit expressum. ibid. Aut contumacia transferit in delictum specificum. n. 5.

Privatos iure eligendi possunt alij Capitulares, si velint, ad electionem admittere. p. 301. n. 2. Vno se opponente non possunt. p. 301. n. 3.

Privati iure eligendi id recuperant per vocationem aut admissionem ad Electionem, et si postea impediatur vel rescindatur. p. 302. n. 3.

Privati iure eligendi in prima electione, si proximè sequens non valeat, debent rursus admitti ad tertiam. p. 302. n. 4.

Privati iure eligendi an & quomodo ab Electione etiam vi repellendi? p. 303. n. 6.

Privat iure eligendi Excommunicatio non minor, sed maior. p. 336. n. 1. 2.

Privati an privandi sint iure suo eligentes non servatà formà Scrutinij? p. 548. n. 14.

Privantur iure eligendi, qui cum abusu potestatis Luicæ eligunt. p. 352. n. 9. Et quidem ipso iure pro

ea vice. n. 12. Nisi ex metu gravi vel probabili errore fecerint. p. 352. n. 10.

Privari possunt iure eligendi pro ea vice, qui publicatis suffragijs omittunt eorum collationem. p. 369. n. 12.

Privantur iure suo Compromissarij eligentes indignum sive scienter, sive ignoranter. p. 441. n. 2.

Privati sunt iure suo eligentes scienter indignum ad dignitatem Episcopalem, eaque inferiorem. p. 441. n. 5. 6.

Privilegium.

Privilegium est lex non quoad privilegium sed, alios. p. 5. n. 5.

Privilegium in sui favorem concessio potest Capitulum sine auctoritate Episcopi renuntiare. p. 16. n. 3.

Privilegium communiter intelligendum salvo Jure alterius, sine præiudicio, aliorum. p. 22. n. 9. p. 461. n. 2. Contra Jus tertij, etiam ex motu proprio aut certà scientià datum, cessari debet obreptitium. n. 10.

Privilegium subditis concessum potest Princeps prohiberi auferre, nisi in contractum transferat. p. 23. n. 11.

Non subditis, iure iam quæsitò, ne quidem per plenitudinem potestatis. p. 75. n. 7.

Privilegium per unum actum contrarium amitti potest; p. 29. n. 9. Si tamen sit negativum; n. 10. Et voluntarie agatur contra illud; n. 11. Et tractum habeat non successivum, sed initerabilem: ibid. Agatur autem contra ab ijs, qui reuocantur passunt. p. 30. n. 12.

Privilegium affirmativum non amittitur per non-usum, nisi & præscriptio accedat; p. 29. n. 10. Vel habentes velint per non-usum ei reuocantur. p. 207. n. 5.

Privilegium habens actum iterabilem plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 12. Inde tamen constituitur alter in possessione. ibid.

Privilegium extinguendi dignitatem Primicerij amittitur per unum actum contrarium. p. 30. n. 11.

Privilegio quinon expressè, ille nec tacite reuocantur potest. p. 30. n. 12.

Privilegio personali quivis potest renuntiare. ibid.

Communi & utili nemo usq̃ tota communitas. ibid.

Privilegium inutile aut noxiu-n per se cessat. ibid.

Privilegium Dignitati aut loco datum est etiam commune. ibid.

Privilegium cum clausula irrevocabilitatis non tollitur, nisi cum expressa mentione clausulæ. p. 36. n. 15.

Privilegium dari potest etiam non subditis. p. 38. n. 2.

Privilegio nemo uti cogitur. ibid.

Privilegio imponendi v.g. collectam Clericis debet Princeps secularis moderate uti. p. 42. n. 10.

Privilegium differt à Rescripto. p. 62. n. 2.

Privilegium libere appellandi, quid ultra Jus commune tribuat? p. 63. n. 2. p. 64. n. 3.

Privilegium subinde solum dat, quod Jus commune. p. 64. n. 2. p. 789. n. 4. Communiter censendum est dare aliquid ultra. n. 3. proprie est alicuius rei contra Jus commune ex Principis benevolentia concessio. p. 97. n. 3.

Privilegium generale semper datur hoc modo, ut occurrente casu possit à concedente limitari. p. 64. n. 3.

Privilegium speciale derogat legi generali. p. 65. n. 7.

Privi-

Privi-

Privilegio generali derogatur per speciale iam ante concessum. p. 66. n. 8. p. 158. n. 1. Vti & per subsequens nisi iam sit alteri ius in re quaeritum. p. 66. n. 8.

Privilegium Principis potest futuris eius Rescriptis formam substantialem praescribere. p. 74. n. 2. Vide. p. 75. n. 4. p. 121. n. 5.

Privilegium speciale est exprimendum in dato contra privilegatos Rescripto, non Iustitiae sed Gratiae. p. 75. n. 3.

Privilegium specialem sui mentionem exigenti potest derogare generis clausula Rescripti, si sit extra corpus Iuris; Non item si sit in corpore Iuris. ibid. Idem potest etiam derogatoria generalis clausula in lege vel Canone; n. 5. Nisi privilegium sit in corpore Iuris; n. 6. Vel remuneratorium, aut per modum contractus datum.

Privilegia quaedam Mendicantium, alioquin in specie exprimenda, Tridentinum revocavit per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Privilegium exemptionis an sit validum, non potest Ordinarius esse Iudex? p. 77. n. 12. Et si sit strictae interpretationis, tamen cum datur Clericis comprehendit etiam Canonicos eiusd. Ecclesiae. p. 215. n. 1.

Privilegij Apostolici interpretatio reservata est eidem sedi. ibid.

Privilegium in praedictum alterius est strictae interpretationis. p. 121. n. 1. p. 189. n. 9.

Privilegium ad placitum concedentis expirat in eius morte naturali vel civili, non item in eius excommunicatione aut amentia. p. 150. n. 2. Imo ut hodie in praxi observatur nec in morte. p. 152. n. 6.

Privilegium dantis cujus clausula dicitur revocavero non expirat cum eo. p. 151. n. 3.

Privilegium a principe concessum ad placitum suae sedis vel sedem obtinentis, non expirat cum concedente. p. 151. n. 4. Imo nec concessum ad urrisque, suum scilicet & sedis, placitum. p. 151. n. 6. Nec concessum ad solum suum placitum sub nomine non proprio, sed officij vel dignitatis. p. 151. n. 5.

Privilegium personale & reale sumi potest non tantum subiective, sed etiam active. p. 151. n. 4.

Privilegium nemini praedictans est ample interpretandum. p. 152. n. 6.

Privilegium non plus operatur, quam Verba expriment. p. 153. n. 2.

Privilegia non residendi perpetua & personalia sunt revocata a Bonifacio VIII. p. 171. n. 1. & seqq. Non item data ad certum tempus; n. 1. Vel & ad incertum; n. 2. Nec localia realia. n. 3.

Privilegium contra Ius aut utilitatem publicam censendum est obreptitium. p. 171. n. 3.

Privilegium est consuetudine fortius. p. 179. n. 2.

Privilegij tamen etiam cum consuetudine immemoriali non sufficit ad praescribendum id; eius est incapax. p. 179. n. 3.

Privilegij vim habet consuetudo introducta permitte eorum, qui potest privilegiare. p. 179. n. 4.

Privilegio quicquid potest obtineri, potest etiam a capaci per consuetudinem immemorabilem. p. 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.

Privilegium habens Religionem quaedam, ut electi su-

periores non indigeant speciali Pontificis confirmatione. p. 184. n. 3.

Privilegium habens duplicem sensum, quando accipiendum in proprio vel improprio? p. 188. n. 8. & 9.

Privilegium aut consuetudo optandi praebendas per non-usum non amittitur. p. 207. n. 1.

Privilegio abutens dignus est eo privari; & quandoque ipso facto privatur. p. 212. n. 1.

Privilegium a Superiore concessum non potest inferior tollere. p. 240. n. 2.

Privilegium contra Ius commune est strictae interpretationis. p. 456. n. 1.

Privilegium benedicendi Vasa sacra cum chrismate non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18. Sed ex futuro non-usu praesumitur vel non datum, vel revocatum. ibid.

Privilegia confirmari & communicari solent tantum ea, quae sunt in usu. p. 494. n. 18.

Privilegium eligendi pro una vice Confessarius quomodo intelligendum. p. 689. n. 7.

Privilegium aliud reale, aliud personale. p. 617. n. 1.

Privilegium nomine dignitatis datum transit ad successorem; p. 617. n. 1. Re etiam adhuc integra. ibid.

unde cognoscatur ratione dignitatis vel personae datum? p. 617. n. 1.

Privilegium sub nomine dignitatis & proprio simul datum, an sit reale vel personale. p. 618. n. 2.

Privilegium inter & Mandatum principis quale sit quoad acceptationem discernere? p. 619. n. 5.

Privilegia & facultates a Principe aut Ordinario posita sunt libere revocari; p. 663. n. 5. & 6. Nisi in donationem aut pactum transferantur. ibid.

Privilegia quae Conservatorum pro Ord. Religiosorum. p. 685. n. 1. & seqq.

Privilegium qui non potest dare, non potest extendere. p. 685. n. 2.

Privilegio etiam Apostolico renuntiare potest aliquis, si in eius tantum cedit favorem. p. 765. n. 1.

Privilegium Religiosorum de non solvendis decimis in quo consistat? p. 776. n. 1.

Privilegium exemptionis non tantum ad Ecclesiam exemptam pertinet, sed etiam ad sedem Rom. p. 825. n. 3.

ei non potest renuntiare Ecclesia exempta; ibid. Nec potest amittere per praescriptionem, nisi centum annorum. ibid.

Privilegio Papae obtinere potest Ecclesia exemptionem a Iurisdictione Episcopi. p. 825. n. 7.

Privilegia duorum paria si concurrant an & quomodo utroque cassato servandum sit Ius commune. p. 826. n. 6.

Privilegij tenor si sit dubius recurrendum ad originale in Registro Principis. p. 830. n. 4.

Probatio.

Probatio de Veritate precum incumbit impetranti Rescriptum. p. 67. n. 1. p. 99. n. 4.

Probatio doli fit per coniecturas. p. 82. n. 4.

Ad probationem contractus non facile admittitur, contra quem est praesumptio Iuris & de iure. p. 83. n. 4.

Probare quis debeat Rescriptum esse vel non esse obreptitium impetratum? p. 99. n. 4. 5. probandum autem narrata fuisse falsa vel vera tempore data. n. 6. & 7.

Probatio ei incumbit, qui dicit, non qui negat. p. 99. n. 4.

Probationes Actoris & Rei si sint pates, quia agendum? p. 286. n. 4.

Probatio morbi sublati quando incumbat electo? p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Probari negatiua non potest directè, sed indirectè tantum. p. 295. n. 9. Vti & per præsumptiones. n. 10.

Probanda est Negatiua ab eo, qui in illa fundat suam Intentionem. p. 295. n. 10.

Probationem plenam non faciunt testes, nisi sint con- testes. p. 296. n. 11.

Probatio pro uno loco confirmatur per generalem alibi in provincia consuetudinem, etiam lari contra- riam. p. 317. n. 6.

Probatio plena requiritur ad litem alterius auferendum vel minuendum. p. 393. n. 1.

Probando si deficiat oppugnans Electionem quoad formam vel personam electi, quam poenam incurrat? p. 393. par. p. 394. n. 3. p. 441. n. 3. p. 442. n. 7.

Probare ignorantiam iuramento debet, contra quem fiat præsumptio. p. 398. n. 3.

Probare creditor adhuc tenetur debitum, quod con- fessus es causâ non expressa. p. 469. n. 2.

Probanda quomodo sit negatiua delegationis? p. 654. num. 2.

Probat solutionem confessio recepti debiti; respec- tu cuius? p. 656. n. 6.

Probationes inutiles & tempore incongruo non reci- piendæ. p. 661. n. 3.

Probatum esse minus est quam iudicatum. p. 677. n. 2.

Probationem semiplenam facit unus testis. p. 784. n. 2. Iuramento completur. ibid.

Probare damni quantitatem læsus potest iuramento Veritatis seu veræ affirmationis. p. 817. n. 1. Non est deferendum facile, si alia suppetat probatio. p. 818. n. 2. Quomodo sit deferendum? n. 4.

Probationum terminus peremptorius adstringit- eam Ecclesiam. p. 826. n. 4.

Probatio necessaria si sit omissa, potest Ecclesia & Mi- nor petere restitutionem in integrum. p. 826. n. 4. Sed in causa damni tantum vel lucri, non delicti. n. 5.

Processus.

Processionibus etiam Regulares exempti interesse debent, si vocentur ab Episcopo. p. 710. n. 3.

Processus.

Processum suum debet delegatus confirmare inten- tioni delegantis. p. 104. n. 5.

Processum ipso iure vitiat peruersio Ordinis in Re- scriptis & Mandatis præfixi. p. 109. n. 3.

Processus est irritus formâ substantiali commissionis seu Mandati non servata; p. 110. n. 6. Quæ forma sit substantialis? ibid.

Processus delegati institutus vi Rescripti ipso iure irriti, est irritus. p. 146. n. 3.

Processus erit invalidus, si plures Actiones & perso- nales intententur uni, impetret Rescriptum ad diver- sos. p. 147. par. & prin.

Processus opus non est in causa notoria. p. 295. n. 7. p. 552.

Processus ordinarius Iudicii sine litis contestatione non substituit. p. 377. n. 5.

Processus etsi sit invalidus, valida tamen est confessio rei coram Iudice facta. p. 378. n. 5.

Processus super promouendis ad Episcopatum insti- tuitur in Curia. p. 523.

Processus si sit notoriè iniustus, potest Iudici etiam violenter resisti. p. 610. n. 2.

Procedere non debet Iudex etiam in possessorio re- cuperanda contra absentem, nisi sit contumax. p. 613. Imo nec semper, si sit contumax. ibid.

Processus an licite vel validè instituat de nocte? p. 638. n. 4.

Processus judicialis incipit per citationem expedi- tam à Iudice. p. 696. n. 6.

Procedendum quomodo sit in Notoriis? p. 728. n. 1.

Processus non impeditur alienatione rei litigiosa. p. 842. n. 4.

Procurator.

Procurator non excedit fines Mandati faciendo con- nexa. p. 11. n. 2. p. 656. n. 6.

Procuratorem constituere potest Prælatus sine con- sensu conventus. p. 105. n. 1. Non tamen uniuersa- lem. n. 2.

Procuratorem sine Prælati consensu potest constitu- ere Conuentus, si bona habeat separata. p. 107. n. 9.

Procurator ad agendam in Iudicio causam Monaste- rij expedit, ut habeat consensum Prælati & Conuentus. p. 107. n. 10.

Procurator tuus generalis potest absque speciali mã- dato impetare Rescriptum Iustitiæ. p. 122. n. 4.

Procurator validè agit omnia, antequam sua revoca- tio ipse innotescat. p. 131. n. 6. Imò & antequam in- notescat aliis, quibus est præiudicialis. p. 132. n. 9. & seqq. Præter contractum Matrimonij. p. 132. n. 7. p. 806. n. 3. Et beneficij acceptationem. p. 132. n. 2.

Procurator Negotiationis validè agit, doac eius Re- vocatio sit nota in loco, ubi agit. p. 133. n. 11.

In Procuratorem, an in Principalem sententia sit fe- renda? p. 298. n. 5. p. 799. n. 2. Quid secundum Ius Canon. aut Cameram Spirensem? ibid. Quid si Do- micus ante latam sententiam sit mortuus? p. 801. n. 5.

Procurator ad Electionem mitti potest à pluribus u- nus, vel ab uno etiam plures. p. 338. n. 3. Singuli de- bent habere potestatem eligendi in solidum. p. 449. par. Ex pluribus tamen unus tantum admittendus, & quo de- lectu? ibid.

Per Procuratorem an quis agere possit in causâ po- pulari? p. 377. n. 1.

Per Procuratorem possunt Capitulares impugnare Electionem non Canonicè factam; p. 377. n. 1. Debet habere speciale mandatum. p. 392. n. 3. Quale id esse debeat? p. 442. Debet & ad totam causam sufficien- ter instructus esse. p. 393. n. 4. Quid hoc sit? ibid.

Procurator obest Domino in omittendo; non in com- mittendo. p. 441. n. 2.

Procurator non potest alium suo, & alium mittentis nomine eligere. p. 449. n. 1. Nisi ei mandatum sit de certa persona eligenda. ibid.

Procurator si nullus Capitularium esse velit, non po- test impeditus mittere suffragium in scripto. p. 449. n. 2. Nisi in electionibus Regularium. p. 450. n. 3.

Procurator si nec ipse nec superior sciat revocatio- nem.

nem, validè renūtiat beneficio. p. 482 n. 3. § *Nec obstat.*
 Procurator ante depositum munus non est ordinandus. p. 560. n. 1. Nisi sit miserabilium personarum procurator. n. 2.
 Procurator generaliter constitutus non potest agere, quæ speciale mandatum exigunt. p. 593. n. 1.
 Procuratorem mittere in arduis non tenetur, qui non ipse potest adesse. p. 604. n. 3. p. 659. n. 1. p. 784. n. 1. Nisi impedimentum sit diuturnum, & causa differri nequeat. p. 784. n. 3.
 Procuratori ut fides habeatur, commissionem exhibere debet. p. 653. n. 1. In dubio admittitur præstita cautione. p. 783. n. 2. Vel si per testes probetur. n. 3.
 Procurator ad lites an possit Rescriptum in favorem domini prorogare quoad locum, tempus, &c. p. 656. n. 5. Prorogare Mandatum non potest. *ibid.*
 Procuratoris Mandatum est strictè interpretandum. p. 656. n. 6.
 Procurator ad vendendum an possit fidem habere de pretio? p. 656. n. 6.
 Procurator licet Mandato careat, admittitur, si Instrumenta secum deferat, & cautionem de ratihabitione præstet. p. 658. n. 2.
 Procurator in causa sui Monasterij esse potest Religiosus. p. 734. n. 4.
 Procurator ad agendum potest etiam transgredere, si habeat mandatum generale & liberum. p. 772. n. 2. § *Deinde.*
 Procurator ad lites quomodo differat ab Advocato? Remissivè. p. 782. n. 1.
 Procurator falsus conveniri debet de suis gestis, & non principalis. p. 783. n. 1. Actus eius in Iudicio nullius sunt momenti. p. 786. n. 2.
 Procurator potest revocari solis verbis, et si sit per Instrumentum constitutus. p. 784. n. 1.
 Procurator Episcopi ad lites potest etiam esse Sacerdos. p. 786. n. 1.
 Procuratoris inhabilis exceptio an ante vel post litem contestatam debeat opponi. p. 786. n. 3.
 Procurator in etiminalibus constitui non potest ab Actore. p. 787. n. 2. Potest à Reo ad defendendum. *ibid.* Vel saltem ad excipiendum. *ibid.*
 Procurator expensas repetere potest, et si eventus fuerit infelix. p. 788. n. 1. Potest & salarium petere, si absque sua culpa sit revocatus. p. 801. n. 2.
 Procuratorem ad agendum instituere potest Vniuersitas; p. 789. n. 1. Vocatur proprie Syndicus seu Actor. *ibid.*
 Procurator est, qui mandato domini aliena negotia administrat. p. 789. n. 1. p. 790. prin.
 Procurator est & dici potest, quem Episcopus, in causa Ecclesie constituit; p. 790. prin. Vel alius beneficiatus. *ibid.*
 Procuratorem constituere non potest Tutor ante litem contestationem. p. 790. prin.
 Procurator ad agendum censetur etiam constitutus ad respondendum in Reconvensione. p. 791. n. 3.
 Procurator generalis ad negotia censetur etiam constitutus ad lites. p. 792. n. 1. p. 803. Non e contra, *ibid.*
 Procuratori an & quomodo concedenda ad dominum consulendum iudicia. p. 792. n. 3. p. 832. n. 1.

Procurator sine mandato sufficienti censetur esse nullus. p. 793. n. 2. Insufficiens est, si deur ad agendum tantum, & non ad defendendum. *ibid.*
 Procuratore ad lites revocato, acta cum eo sunt irrita. p. 794. n. 1. Si revocatio sit intimata Iudici; *ibid.* § *Ratio.* An etiam si soli adversario? p. 132. n. 10. p. 794. n. 1. § *In radice.* Imo & si neutri; modo quoque constitutio sit ipsi insinuata. p. 794. n. 1. Aut tantum Procuratori generali inhabilitio fiat quoad causam particularem, p. 795. n. 2. § *Deinde.*
 Procurator lite contestata non potest invitus revocari, nisi causa cognita. p. 795. n. 3. p. 801. n. 1. Quænam rationabiles cause eum revocandi. p. 801. n. 1. ante litem contestationem potest liberè revocari. p. 801. n. 1.
 Procuratoris ad lites potestas re adhuc integra expirat per mortem constituentis; p. 795. n. 4. p. 799. n. 1. Non item re iam cepta. p. 795. n. 5. p. 801. n. 5. Imo etiam tunc si sit constitutus à beneficiario in causa beneficii vel Ecclesie. p. 799. n. 5. Aut ad negotia *ibid.*
 Procurator an & quomodo negotium à Prelato commissum, possit sede vacante expedire? p. 796. n. 4.
 Procurator constitui potest etiam filiusfam sine patris consensu. p. 796. n. 1. p. 803. Ad lites debet esse Annorum XXV. p. 803. § *Procurator.* Ad negotia XVII. *ibid.*
 Procurator ad lites etiam futuras potest constitui. p. 797. n. 2.
 Procuratore uno dato qui constituit alium hoc ipso tacite revocat priorem. p. 797. n. 3. p. 803. Nisi unus sit generalis, alter specialis. p. 797. n. 3. Quid si simul ambo constituti sint? p. 804.
 Procurator ad lites contra sententiam appellare potest & debet; p. 797. n. 4. Vbi & appellationem prosequi sine novo mandato. p. 797. n. 4.
 Per Procuratorem impetrare Rescriptum Papæ, aut in Iudicio agere non potest excommunicatus. p. 797. n. 1. Constitutæ in excommunicationem lapsus solvitur eius officium. p. 798. n. 1.
 Procurator an validè constituatur à communitate, cuius capita sunt excommunicata? p. 797. par. p. 798. n. 3.
 Procurator in causis spiritualibus potest etiam esse Laicus. p. 799. n. 1.
 Procurator sit litis dominus per eius contestationem. p. 799. n. 2. Non potest alium Procuratorem substituere nisi lite contestata. *ibid.* Vel nisi in rem suam sit status. p. 800. n. 2. Vel à domino potestatem substituenti acceperit. n. 4.
 A Procuratore quomodo possit litem instantia transferri in alium. 801. n. 3. Vel in ipsum Dominum. *ibid.* p. 806. § *Quæres.*
 Procurator in rem suam datus, quid sit? p. 800. n. 3.
 Procurator generalis ad negotia potest sibi substituere alium? non generalem, sed specialem. p. 800. n. 5. *ibid.*
 Procurator lite contestata non potest resignare procuratorem, nisi necessitate cogente. p. 801. n. 3. Potest ante litem contestationem nisi Reus pro ipso sciente satus dederit. *ibid.*
 Procuratore cum suo potest Dominus adesse iudicio. p. 801.

p. 801. n. 4. Ad quid? ibid. Dominus ipse in Iudicium veniente an & quomodo revocetur mandatum procuratorum? p. 805. §. Si autem.

Procurator an & quomodo substitutum suum possit revocare? p. 801. §. Discrimen quoad hoc inter illum & delegatum Pontificis. ibid.

Procurator ad plures causas si in una sibi substituat aliquem, potest reliquas ipse agere. p. 802. n. 5. §. Si Procurator.

Procurator ad specialia quaedam cum clausula generalis: *Et ad alia*, admittendus est ad alia specialia p. 802. §. Si in sed similia tantum & minora, non maiora; ibid. §. *Exemplum*. Et si specialia sint expressa per mittendo, non excipiendo. §. *Declarandum*.

Procurator absque speciali mandato non potest adversario deferre iuramentum decisivum. p. 802. §. *Non potest*. Nec transigere aut pacisci. ibid. Nisi simul sit administrator cum libera. ibid. §. *Pro intellectum*.

Procurator generalis ad negotia non potest alienare aut transigere. p. 803. §. *Similiter*. Potest tamen agere & defendere in Iudicio. ibid. §. *Quis*.

Procurator non cogitur officium procuratoris suscipere. p. 804. n. 1. Susceptum autem tenetur exequi vel re integra renunciare. ibid.

Procurator constitutus sub hac forma: *quoties abesse me contigerit an & quomodo per meam presentiam revocetur?* p. 305. §. *Si autem*.

Procuratoris Mandatum ad matrimonium est specialis. p. 806. n. 1. Ab eo non potest alius substitui. ibid. par & n. 2. Idem est de sponsalibus. p. 807. n. 4.

Procurator ad petendam restitutionem in integrum an indiget mandato speciali? p. 832. n. 2.

Procuratoris confessio judiciali si laesa sit Ecclesia, quomodo ea possit iuvari? p. 838. n. 1.

Procurator si absque mandato compromittat vel aliud praestet, sit executio contra ipsum. p. 854. n. 10.

Procuraciones.

Procuraciones Visitationi Diocesis debentur quid sint? p. 575. n. 7.

Procuraciones debentur Visitationi ex lege Diocesana. p. 721. n. 3.

Procuracionibus nequaquam gravae Ecclesiae. p. 721. n. 4. a pauperibus Ecclesiis omnino non exigenda. ibid.

Professus, Professio.

Professio est irrita si fiat cum protestatione intrinsicae eius valori repugnante. p. 35. n. 13.

Professus Ecclesiae Cathedralis Regularis potest esse iudex delegatus Pontificis & Legati Pontificis. p. 164. num. 8.

Professus invalidè, quamdiu id ignorat, nunquam ratificat. p. 198. n. 10.

Professio Religiosa est irrita, si sit per metum gravem iniuste extorta. p. 273. n. 3.

Professus qui non est, non potest eligi in Praelatum Regularis Ecclesiae, nisi ea simul sit Cathedralis. p. 305. num. 1.

Profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur, est simonia, & Electio irrita. p. 334. n. 2.

Professus ob spem Praelaturae est eadè indignus. p. 334. num. 10.

Professionem eam quis facit, non potest simul in eodem tempore in Abbatem regularem eligi. ibid.

Professionem inter & Electionem quantum esse debeat intervallum, non est definitum. p. 335. n. 4.

Professio ante absolutum probationis annum olim fuit; hodie non est valida. p. 335. n. 4.

Professio olim ex dispensatione Legati fieri poterit ante Novitiatum annum absolutum. p. 335. n. 5. Hodie ita fieri non potest nisi ex dispensatione Pontificis. p. 336. n. 5.

Professione nondum facta Abbas eligi nemo unquam potuit, nisi per dispensationem Pontificis. p. 336. n. 5.

Professus amittit Ius suffragij in suo Monasterio, si ad aliud transferatur. p. 361. n. 2. Nisi illud sit illi plene lute incorporatum; & quid hoc sit? p. 362. n. 4.

Professus ad locum non potest cogi ad transitum in aliud Monasterium. p. 362. n. 3.

Professio an & quomodo Ius suffragij in duobus monasteriis possit gratuito concedi? p. 362. n. 5.

Professionem expressam qui nondum fecit, in Praelatum regularem assumi non potest. p. 365. n. 1. p. 423. Nec Prioratus aut ulla administratio committi. p. 366. num. 2.

Professio est irrita, si fiat ante expletum probationis annum. p. 365. n. 11.

Professus tacite potest eligere, non item eligi in Praelatum sui ordinis. p. 423. Potest tamen eligi in Episcopum, etiam Regularem. ibid.

Professus qui non est expressè vel tacite, ad Electionem admitti non debet. p. 435. n. 2.

Professionis & aetatis anni quot sint requisiti in eligenda Abbatisa seu Priorissa? p. 445. n. 1. & 3.

Professio Religiosa Episcopi an sit irrita? p. 477. n. 3.

Professio Religiosa non dissolvit Matrimonium consummatum. p. 555. n. 1.

Professus ante alios praecedit alios. p. 736.

Ad Professionem in Ecclesia Regulari etiam non Cathedrali, an possit admittere Capitulum sede vacante. p. 751. n. 10.

Professio Religiosa ex metu gravi & iniuste incusso facta est ipso iure ecclesiastico irrita. p. 809. n. 2. Convalescere potest per ratificationem sequentem etiam tacitam. n. 3. Non tamen durante metu. p. 810. n. 5. Cui in tali casu incumbat probatio? p. 809. n. 4.

Prohibitio.

Prohibitio quandoque non durat ultra tempus, quo prohibens est in Magistratu. p. 46. n. 6.

Prohibentis in re communi melior est conditio. p. 301. n. 3.

Prohibitum censetur, quod concessum non reperitur, quo sensu? p. 454. n. 5.

Prohibito uno prohibentur ea, per quae venit ad illud. p. 607. n. 7.

Prohibentur multa fieri, quae si facta sint, valent; p. 638. n. 4.

Prohibiti qui non sunt, censentur admissi. p. 799. n. 2.

Promissio.

Promissio contra Ius publicum aut obedientiam superiori debitam, non obligat. p. 729. n. 1.

Promissio etiam iurata de re illicita non est obligatoria. p. 729. n. 2.

Promissio acceptata parit in Iure Canonico actionem. p. 759. Nisi facta esset animo se obligandi tantum ex fidelitate. ibid. Aut absque expressione causae. ibid. Ut servetur hodie raro quis à Iudice compelli solet. p. 759.

Promissio de beneficio nondum vacante est prohibita. p. 762. Nisi fiat per plenitudinem potestatis Papalis. ibid.

Promissio de re turpi an & quando pariat obligationem? p. 764 n. 2.

Proprietas.

Proprietatis meminisse in libello de possessione nil obest. p. 84. n. 3.

Proprietas Voto paupertatis repugnans quid? d. 197. n. 8.

Proprietatis defectus notorius aut sponte confessus elidit possessionem. p. 363. n. 5.

Prorogatio.

Prorogatio Iurisdictionis delegatae fieri potest consensu partium de re ad rem; non de persona ad personam. p. 139. n. 5. Quo modo & sensu. p. 666. n. 3.

Prorogatio Iurisdictionis manifesta alia, alia dubia. p. 656. n. 4. Quomodo utraque possit vel non possit per consensum partium fieri, quoad substantialia vel accidentalia. ibid.

Prorogetur ut Iurisdictioni, requiritur & potestas & voluntas se subijcientis Iudici. p. 666. n. 3.

Prorogare se in Iurisdictionem Laici non potest Clericus. p. 666. n. 3. Nec in Iurisdictionem alieni Episcopi sine consensu proprii. ibid.

Prorogare se in Iurisdictionem Episcopi non contentiosam sed voluntariam possunt Exempti. p. 667. n. 3.

Prorogare potestatem absolvendi à censura Canonis quis possit Legato à latere. d. 695. n. 2.

Protestatio.

Protestatio facta contraria nil iuvat. p. 34. n. 9.

Protestatio est mentis declaratio de Iure suo conservando, vel alterius Iuri contradicendo. p. 34. n. 10.

Protestatio non habentis Ius nihil proficit. p. 34. n. 11. Vti & cum de Iure consentiendum esset. ibid.

Protestatio haereticorum est inutilis contra Catholicos bona ecclesiastica retinentes, aut recuperantes. ibid.

Protestatio est conservativa Iuris in futurum. p. 35. n. 12. Semel legitime factam necesse non est saepius repetere. p. 35. n. 12.

Protestationi contrarius in dubio non praesumitur actus subsequens. ibid.

Protestatio non debet esse contraria actui à protestante liberè exercito. p. 35. n. 13. Si actui quoad substantiam intrinsecè seu ex natura rei repugnet, reddit illum irritum. ibid. Si extrinsecè tantum seu ex lege, relinquit eum validum sed mutat in alium. n. 14.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio contra aliquem sine eius praedictio valet sine eius consensu; non item si sit cum praedictio, p. 368. n. 10.

Provincialis.

Provincialium nomine quinana comprehendantur. p. 695. n. 2.

Provincialis absolvere potest excommunicatum à Guardia, Priore, Rectore, &c. p. 704. n. 2.

Provisus.

Vide Beneficium, Beneficiatus, Collatio, Iurisdictionis.

Provisus sine legitima aetate aut scientia, in excommunicatione minore, aliove defectu an indigeat revalidatione tituli? p. 258. n. 14.

Provisus ex Iure tantum naturali valide, est tutus in conscientia, donec rescindatur provisio. p. 258. n. 15.

Provisus accepta institutione potest de Iure communi statim adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4. Alicubi consuetudo praeriquirit etiam installationem. p. 266. n. 5.

Provisus non potest propria autoritate possessionem beneficij, alio adhuc possidente, capere. p. 265. n. 4.

Provisus si quis sit invalide, lus eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Providendi Ius in Ecclesia non numerata quomodo ob negligentiam devoluitur ad Superiorem? p. 315. n. 2.

Provisus per simoniam, etsi eius non sit consensus, invalide est provisus; p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Tenerique post cognitam simoniam beneficij & fructus reddere; p. 388. n. 2. Nisi trienniali possessione tueri se possit. ibid.

Provisus simoniacè, etiam se infcio, non potest pro ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Provisionis oppugnatio. *Vide Electionis Impugnatio.*

Provisionis nomine generali comprehenditur etiam Praesentatio. p. 418. n. 4.

Provisus duplici collatione potest utraque se defendere; non item electus duplici Electione utramque prosequi. p. 420.

Provisio Canonice facta non censetur revocari à Papa. p. 444.

Provisio ad Episcopatum facta post inhibitionem Pontificis est irrita. p. 448. n. 1. ad alia beneficia solum post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Pubertas.

Pubertas plena sunt sunt XVIIII. anni. p. 668. n. 4.

Puer.

Pueri in Germania in Canonicos cathedrales recipiuntur. p. 256. n. 6. Sed id damnosum solet Ecclesiis esse. ibid.

Pueri non sunt ordinandi. p. 513.

Pueri non sunt constituendi Rectores Ecclesiarum. p. 528.

Puella.

Puella duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupillus.

Pupillus non potest adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4.

Pupillus si quis sit invalide, lus eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Providendi Ius in Ecclesia non numerata quomodo ob negligentiam devoluitur ad Superiorem? p. 315. n. 2.

Provisus per simoniam, etsi eius non sit consensus, invalide est provisus; p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Tenerique post cognitam simoniam beneficij & fructus reddere; p. 388. n. 2. Nisi trienniali possessione tueri se possit. ibid.

Provisus simoniacè, etiam se infcio, non potest pro ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Provisionis oppugnatio. *Vide Electionis Impugnatio.*

Provisionis nomine generali comprehenditur etiam Praesentatio. p. 418. n. 4.

Provisus duplici collatione potest utraque se defendere; non item electus duplici Electione utramque prosequi. p. 420.

Provisio Canonice facta non censetur revocari à Papa. p. 444.

Provisio ad Episcopatum facta post inhibitionem Pontificis est irrita. p. 448. n. 1. ad alia beneficia solum post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Pubertas.

Pubertas plena sunt sunt XVIIII. anni. p. 668. n. 4.

Puer.

Pueri in Germania in Canonicos cathedrales recipiuntur. p. 256. n. 6. Sed id damnosum solet Ecclesiis esse. ibid.

Pueri non sunt ordinandi. p. 513.

Pueri non sunt constituendi Rectores Ecclesiarum. p. 528.

Puella.

Puella duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupillus.

Pupillus non potest adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4.

Pupillus si quis sit invalide, lus eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Pupillus.

Pupilli aut servi Acta meo nomine in Iudicio, sed absque mandato, non possunt per ratificationem confirmari. p. 122. n. 4.

Pupilli contractus sine Tutore sunt naturaliter validi. p. 204. n. 3.

Pupillorum causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.

Pupillus cuius auctoritate possit obligari Tutori? p. 320. n. 3.

Pupillus olim Canonicus, etiam Cathedralis; sed non Capitularis esse poterat; p. 435. n. 1. Nec de contemptu conqueri. p. 435. par.

Pupilli bona administrare debet Mater alijque agnati sine engolumento. p. 443. n. 2.

Pupilli contractus non confirmatur per subsequentem Tutoris auctoritatem. p. 760.

Purgatio Canonica.

Purgatio Canonica quid? p. 706. par. Non defendenda nisi graviter & publice suspecto. p. 706. n. 2.

Quadragesima.

Quadragesimam ut Pontifex tollat absque ratione, non permittendum. p. 57. n. 10.

In Quadragesima ut universum laici ter tantum per hebdomadam jeunent, est consuetudo irrationalis. p. 196. n. 7.

Quadragesimale Jejunium est traditio Apostolica. p. 455. n. 9. Dicitur quandoque divina. ibid.

Quadragesimæ tempore carnes comedendi facultas non expirat cum concedente? p. 627. n. 7.

Qualitas.

Qualitas demonstrans, & qualitas determinans seu taxans quid. p. 134. n. 2. Error circa priorem non vitiat dispositionem, nisi eius sit causa. ibid. Circa posteriorem vitiat. p. 135. n. 2. §. Nunc. Vide Error.

Qualitatis determinantis error redundat in personam vel etiam substantiam rei. p. 135. n. 2.

Qualitates ante confirmationem examinanda; alia sunt innatae & intrinsecæ; alia adscititiæ & extrinsecæ. p. 140. n. 5.

Qualitatem principalem consecutus, secundum illam iudicari debet. p. 418. n. 4.

Quatuor Tempora.

Extra quatuor tempora Ordines sacri non possunt conferri, nisi à Pontifice. p. 504. n. 1. Vide Ordo.

Quicumque.

Quicumque comprehendit etiam personas fictas v.g. collegia. p. 398. n. 4.

Ratihabitio.

Ratihabitio retrahitur, & mandato æquiparatur. p. 122. n. 3.

Ratihabitio supplere potest defectum consensus, non rem alia. ibid.

Ratihabitio sit valida acceptatio, meo nomine ab alio facta. p. 123. n. 5.

Ratificatio nemo potest, quod nescit irritum. p. 198. num. 10.

Ratificatione non potest Electio semel irrita convalescere. p. 232. n. 8.

Ratificari a quo & quomodo possit agitur præcedens per

subsequentem consensum? p. 631. n. 2. §. Sed ut. Ratificare non possum actum ipso Iure nullum ob defectum rei à me non dependentis. p. 631. n. 2. §. Quamobrem.

Ratihabitio cautionem præstare debet. Procurator cum incertum est, an negotium ei mandatum? p. 658. n. 2.

Ratihabitio actus ex metu invalidi non potest fieri metu durante. p. 810. n. 5.

Ratiociniis.

Ratiociniis obligatorum nomine quinam comprehendantur? p. 560. n. 1. Comprehenduntur universum omnes, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 561. n. 4.

Ratiociniis obligatus non est ordinandus, nisi deposito officio. p. 569. n. 1. Aut sit defensor personarum miserabilium. n. 2. Vel legitimus Tutor aguatorum. n. 3. Vel ex consuetudine officium eiusdem. sit permissum Clericis. ibid.

Ratiociniis obligatus Reipubl. non est ordinandus, nisi redditis etiam rationibus. p. 561. n. 4. §. Quod si. Obligatus tantum alicui privato, potest ordinari; ibid. Nisi sit periculum infamiae aut vexationis. ibid.

Reconventio.

Reconventio coram eodem Iudice tribuitur Reo ex ipso Rescripto ab Actore impetrato. p. 148. n. 1. Locum habet non tantum in eodem sed etiam in quovis alio negotio. ibid.

Reconveniendi Actorem Ius habet ex Rescripto, qui citatus comparuit. p. 148. n. 2.

Reconventioni locus non est coram Arbitris. p. 850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Reconventioni locus non est coram delegato à partibus electo. p. 851. n. 3.

Reitor.

Reitori Universitatis plerumque reservata est exclusio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Reitor Universitatis deberet esse Clericus. p. 46. n. 2.

Reitor non potest studiosis Ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus est translata. p. 60. n. 4.

Reitor si idem sit Matricis & Capellæ, tunc ei competit actio, Capellano deiecto. p. 84. n. 2.

Reitor Urbis Romæ quis esse non possit sine licentia Pontificis in scripto? p. 411. n. 3. 4. Sub qua poena. ibid.

Reitor Principalis nominat Vicarium perpetuum. p. 583. n. 1. An & cum Patrono. p. 584. n. 3. & 4.

Reitor Principalis quid Iuris habeat in Ecclesia perpetui sui Vicarij? p. 583. n. 2.

Reitor Ecclesiæ potest sine Superiore pacisci in favorem Ecclesiæ; non contra. p. 765. n. 2.

Reditus.

Reditus annui æstimantur deductis expensis & oneribus. p. 733. n. 2.

Reditus annui si solvantur Minori; sufficit ad esse auctoritatem Tutoris. p. 821. n. 4.

Reformatio.

Reformatio ad primævam institutionem laudabilis est, & favorabilis. p. 190. n. 3.

Regalia.

Regalia inter sua qui habent Ius Principis, possunt contra leges Cæsareas statuta facere. p. 20. n. 4. Sab-